

Megőriz téged az Úr minden
bajtól,
megőrzi az Úr lelkedet,
megőrzi az Úr jártodat-keltesdet,
most és mindörökké.

Zsolt 121, 7-8

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

LXXXI. évf. 32. • (4015.)
2025. augusztus 10. • Ára 445 Ft

Az életünk szüntelen újjászületés a szeretetben

Jubileumi ifjúsági találkozó Rómában

XIV. Leó pápa viszi a feszületet a Jubileumi Ifjúsági Találkozó imavirrasztásán augusztus 2-án Rómában, a Tor Vergatán

Fotó: Vatican News

Rómában július 28. és augusztus 3. között zajlott a szentévi Jubileumi Ifjúsági Találkozó (JIT), amelynek csúcspontja az augusztus 3-án, vasárnap délelőtt Róma egyik külvárosi területén, a Tor Vergatán található egyetem campusán bemutatott pápai szentmise volt. „Vágyakozzatok nagy dolgokra, az életszentségre, bárhol is éltek! Ne érétek be kevesebbel!” – buzdította a fiatalokat homíliájában XIV. Leó pápa.

Legutóbb, két éve Lisszabonban tartottak ifjúsági világtalálkozót, még Ferenc pápa részvételével; most pedig a szentévre való tekintettel Rómában, a Tor Vergatán, ahol a 2000-es jubileumi évben II. János Pál pápa találkozott a fiatalokkal. A Róma külvárosában fekvő terület egy középkori majorságról kapta a nevét, amely nemesi udvarház volt. Itt épült fel a 20. század utolsó harmadában egy olyan egyetem, amely azt tekinti céljának, hogy a kortárs fejlődés, tudomány és technológiai kihívások tükrében képezze a fiatalokat.

A Jubileumi Ifjúsági Találkozó csúcspontját jelentő szentmisének

és az előző esti imavirrasztásnak (ez alkalommal fiatalok kérdéseire is válaszolt a Szentatya – a szerk.) helyet adó hat négyzetkilométeres egyetemi campus a pápai oltárral és a színpaddal szemközti területen teljesen megtelt a részt vevő több mint egymillió fiatalal, akik a világ száznegyvenhat országából – köztük több háború sújtotta országból is – érkeztek Rómába. A találkozóra minden minden magyar egyházmegyéből jöttek csoportok.

A világtalálkozókat segítőnek az Egyházhöz tartozás örömeinek és annak megélésben, hogy mi valóban világegyház vagyunk. Nem egy nemzetnek, egy nyelvnek, egy kultúrának az egyháza, hanem a teljes emberiség Egyháza a föld minden kontinensén – emelte ki a magyar közvetítés szakértője, aki arra is felhívta a figyelmet, hogy a találkozó programjának összeállításában koncepció volt, hogy a fiatalok megérezzék: a teljes emberi létezés minden szegmensével, minden vetületével el tud érkezn az Istenhez; nincs az emberi létezésnek olyan felülete,

(Folytatás a 2. oldalon)

Közel egymáshoz, közel a paradicsomi állapothoz

A Szent Damján-táborban jártunk

Édesanyák lelki küldetése
6. oldal

Egyháztanítói címet kap
Szent John Henry Newman
7. oldal

A bodajki falutáborban a görögkatolikus kispapok július 29-e és augusztus 2-a között rendezték meg a Szent Damján-tábort enyhe és közép-súlyos fogyatékosággal élők számára. Augusztus elsején, pénteken délelőtt meglátogattuk őket.

A Szent Damján-táborban mindig meglepetés ér. Alighogy megérkezünk a falutáborba, odajön hozzám egy táborlakó, és megkérdezi, hogy a Magyar Kurírtól jöttünk-e. Csodálkozom, honnan tudja. Talán mondta neki valaki, hogy érkezni fogunk? Nem erről van szó. Mint kiderül, Norbi azért ismer fel minket, mert, mint mondja, olvassa a Magyar Kurírt.

„Megmondom, ki vagy” – teszi hozzá hirtelen. És még a nevemet is tudja! Aztán elmeséli, hogy a hírportálunkon olvasott korábban a táborról, s ez alapján döntötte el még tavaly, hogy neki itt kell lennie.

Norbi Budapesten lakik, egy otthonban. „Nagyon jól érzem itt magam, csak az a rossz, hogy holnap már véget ér a tábor. Kedden érkezünk.”

(Folytatás a 8. oldalon)

Legyen a tanulás valódi perspektíva

A Katolikus Karitás elindította iskolakezdési akcióját

(Bővebben a 11. oldalon)

Az Ágoston-rend Magyarországon az újkortól napjainkig

Dózsa Gáborral folytatott korábbi beszélgetésünk az ágostonosok középkori magyarországi jelenlétét mutatta be. (Az interjú lapunk múlt heti számában olvasható – a szerk.) A rendet a 16. század első felében bekövetkezett hanyatlása után az újkorban visszatelepítették hazánkba, s bár már nem olyan virágzóan volt jelen, mint korábban, mégis fontos feladatokat látott el az egyházi életben egészen II. József feloszlató rendeleteiig. Ezúttal Siptár Dániellel, a jezsuita rend levéltárának igazgatójával és Dózsa Gábor történnel beszélgettünk az ágostonosok történetéről.

(Folytatás a 9. oldalon)

ISSN 0133-1205

9 770133 120548

Ünnepeljük együtt
Bódi Mária Magdolna boldoggá avatását
Veszprémben 2025. szeptember 6-án, szombaton!

Az életünk szüntelen újjászületés a szeretetben

Jubileumi ifjúsági találkozó Rómában

(Folytatás az 1. oldalról)

amelyet Isten meg ne tudna érinteni, s a mi döntésünkön, elhatározásunkon múlik, hogy a külső valóságok felől elindulunk-e befelé, tudatos lépésekkel Isten felé.

A szentmise elején, a bevonulás után XIV. Leó pápa megtömjenezte az oltár mellett a Salus Populi Romani-kegyképnek azt a másolatát, amelyet ezeken a nyilvános alkalmakon immár szokásosan kihelyeznek. A Salus Populi Romani (a római nép megmentője) elnevezésű ikon eredetije a Santa Maria Maggiore- (Havas Boldogasszony-) bazilikában található. „A remény zarándokaiként a menny valóságát szeretnénk keresni, ahol Krisztus az Atya jobbán ül. Nyissuk meg szívünk ajtaját azelőtt, aki szeret minket, hogy így ünnepeljük üdvösségünk szentségét és éljük meg a Lélek megújult elevenségét!” – hangzott el a szentmise bevezető könyörgésében. Az evangélium felolvasása után a Szentatya megáldotta a szentmisén részt vevő több mint egymillió fiatal, a jelen lévő püspököket, papokat, szerzeteseket. Az alábbiakban XIV. Leó pápa homíliájának magyar fordítását olvashatják.

Kedves Fiatalok!

A tegnap este közösen átélt virasztás után ma azért találkozunk, hogy megünnepeljük az Eucharisziát, az Úr értünk végbevitt teljes önátadásának szentségét. Ennek az élménynek az erejében elképzelhetjük, hogy az emmauszi tanítványokkal együtt futjuk be az általuk hűsvét estéjén megtett utat (ld. Lk 24,13–35): először félve és kiábrándultan távolodtak Jeruzsálemtől; abban a meggyőződésben mentek el, hogy Jézus halála után nincs többé mit várni, nincs többé mit remélni. Azonban éppen övele találkoztak, ő lett az útítársuk, őt hallgatták, amint megmagyarázta nekik az Írásokat, és végezetül őt ismerték fel a kenyértörésben. Megnyílt a szemük, és hűsvét örömhíre helyet talált a szívükben.

A mai liturgia nem számol be közvetlenül erről az esetről, ám segít abban, hogy reflektáljunk az elbeszél valóságra: a Feltámadással való találkozásra, aki megváltoztatja életünket, aki megvilágosítja érzelmeinket, vágyainkat, gondolatainkat. Az első olvasmányt a *Prédikátor könyvéből* vettük. Ez arra hív minket, hogy a két említett tanítványhoz hasonlóan lépünk kapcsolatba a korlátunknak, a mulandó dolgok végességének a tapasztalatával (vö. Préd 1,2; 2,21–23). A válaszos szoltár ezt visszhangozza, s elénk tárja a képet: „a fű, mely reggel kisarjad és fölvirul, de estére elfonnyad és elszárad” (Zsolt 90,5–6). Ez két erőteljes utalás, talán kicsit sokkoló is, ám nem szabad, hogy kétségbe ejtsenek, mintha „tabuk”, elkerülendő témák lennének.

A bennük megszólaló törekénység része annak a csodának, amik vagyunk. Gondoljunk a fű jelképére: nem szép egy virágba borult rét? Biztosan az, érzékeny, vékony és sérülékeny szárákból áll, amelyek kiszáradnak, meghajlanak, eltörnek, ugyanakkor azonnal helyettesítik őket az utánuk kinövő új szálak, amelyeknek a korábbiak elpusztulva, a földbe oldódva táplálékul és trágyául szolgálnak. Így él a mező, szüntelenül megújulva, s energiája még a tél fagyos hónapjai alatt is ott mozgolódik a föld alatt, amikor látszólag minden hallgat, s arra készül, hogy tavasszal ezer színben boruljon virágba.

Kedves barátaim, mi is ilyenek vagyunk: ezért teremtettünk. Nem egy olyan életért, amelyben minden előre látható és mozdulatlan, hanem

A Szentatya helikopteren érkezett az imavirasztás helyszínére

egy olyan létezésért, amely szüntelenül újjászületik az ajándékozásban, a szeretetben. Így vágyakozunk folytonosan egy „több” után, amelyet semmilyen teremtet valóság nem adhat meg nekünk. Nagy szomjúságot érzünk, amely olyannyira elepesztő, hogy ennek a világnak semmiféle itala nem tudja oltani. Ne csapjuk be a szívünket azzal, hogy hatástalan pótlékokkal akarjuk oltani ezt a szomjúságot! Inkább figyeljünk rá! Készítsünk belőle egy számolty,

homályt. Illatod kiáradt, beszívtam s most utánad lelkendezek. Ízlellek (vö. Zsolt 33,9; 1Pt 2,3), éhezlek, szomjazlak (vö. Mt 5,6; 1Kor 4,11); megérintettél s íme, áttüzesedtem a vágyakozástól békéd után!” (Vallomások X, 27; Vass József fordítása).

Nagyon szép szavak, amelyek eszünkbe juttatják, mit mondott Ferenc pápa Lisszabonban, az ifjúsági világtalálkozóon más, hozzátok hasonló fiataloknak: „Mindenkinek szembe kell néznie azokkal a nagy

tapasztaljuk magunkat! Nem betegek vagyunk! Élők vagyunk!” (Beszéd a portugál egyetemistákhoz, 2023. augusztus 3.; Tózsér Endre fordítása).

Van a szívünkben egy olyan kérdés, egy olyan szükséglet, amelyet nem hagyhatunk figyelmen kívül, amely arra vezet, hogy megkérdezzük önmagunktól: Mi valójában a boldogság? Milyen az élet igazi íze? Mi szabadít meg minket az értelmetlenség állóvizeitől, az unalomtól, a középszerűségtől? Az elmúlt napok során sok szép élménnyel gazdagodtatok. A világ különböző részeiről érkezett kortársaitokkal találkoztatok, akik más és más kultúrához tartoznak. Tudást cseréltetek, megosztottátok várakozásaitokat, a művészet, a zene, az informatika és a sport segítségével párbeszédbe kezdtetek a várossal. A Circus Maximusban pedig a bűnbocsánat szentségéhez járultatok, elnyertétek Isten bocsánatát, és az ő segítségét kértétek, hogy jó legyen az életetek.

Mindebben egy fontos válaszra lehettek: létezésünk teljessége nem attól függ, amit felhalmozunk, sem attól – miként az evangéliumban hallottuk –, amit birtokolunk (ld. Lk 12,13–21). Sokkal inkább ahhoz kapcsolódik, amit örömmel el

amennyiben segít, hogy szeretetben egyesüljünk Istennel és testvéreinkkel, növelve bennünk „az irgalom érzületét, a jóságot, az alázatosságot, a szelídséget és a békétűrést” (Kol 3,12), a megbocsátást (ld. uo. v. 13), a békét (vö. Jn 14,27), ahogyan ez Krisztusban megvolt (vö. Fil 2,5). Ebben a távlatban egyre jobban megértjük, mit jelent, hogy „a remény nem csal meg, mert Isten szeretete kiáradt szívünkbe a nekünk adott Szentlélek által” (Róm 5,5).

Kedves Fiatalok! Jézus a mi reményünk. Ő az, aki Szent II. János Pál szavaival „feléleszti bennetek a vágyat, hogy valami nagyot hozzátok ki az életetekből [...], hogy jobbítsátok önmagatokat és a társadalmat, mind emberibbé és testvériesebbé téve azt.” (XV. Ifjúsági Világtalálkozó, imavirasztás, 2000. augusztus 19.) Legyünk továbbra is vele egyesülve, maradjunk meg barátságában mindig, ápolva azt az imádsággal, a szentségimádással, a szentáldozással, a gyakori gyónással, a nagylelkű szeretettel, ahogyan erre a nemsokára szentté avatandó boldog Piergiorgio Frassati és Carlo Acutis tanít minket! Vágyakozzatok nagy dolgokra, az életszentségre, bárhol is éltek! Ne érzétek be kevesebbrel! Akkor majd meglátjátok, hogy nap mint nap növekedni fog bennetek és körülöttek az evangélium fénye.

Máriára, a reménység Szüzére bízzak benneteket! Az ő segítségével térjete vissza a következő napok során országaitokba, a világ minden részére. Járjatok továbbra is örömmel az Üdvözítő nyomdokaiban; lelkese-
désetekkel és hitetek tanúságtételével pedig fertőzzetek meg mindenkit, akivel csak találkoztok! Jó utat nektek!

Leó pápa a szentmise végén imádkozta el a vásárnap szokásos Űrangyala-imát. Kérte a fiatalokat, hogy a föld sójaként és a világ világosságaként vigyék el Krisztus örömét és reményét az egész világra, a reményre szoruló összes fiatalnak. A Szentatya köszöntet mondott a mennyei Atyának a szent jubileum, a szentév e kivételes napjáért, mely „a kegyelmek vízesése volt ez az egész világ számára, és ez mindannyiótok részvétele által jöhetett létre – ezért köszönetet szeretnék mondani nektek, mindannyiótoknak, egyenként, szívem teljes mélyéből.” Megemlékezett arról a két fiatalról, Mariáról és Pascalérról, az Úr kegyelmébe ajánlva őket, „akik ezekben a napokban távoztak el közülünk”. A pápa köszöntetet mondott a papoknak, püspököknek, szerzeteseknek, nevelőknek, akik elkísérték a fiatalokat Rómába, és mindazoknak, akik imádkoztak a találkozásért, és lélekben bekapcsolódtak. „Legyetek a föld sója, a világ világossága, a reménység csillagfényei családjaitok, barátaitok körében, az iskolában, a munkában és mindenfelé, ahol éltek! Hirdessétek, hogy Krisztus a mi reménységünk!” – buzdította a Szentatya a fiatalokat, kiemelve, hogy a jubileum után a fiatalok reménységben megtett zarándokútja folytatódik.

Megismételve a meghívást, amelyet Ferenc pápa intézett a fiatalokhoz Lisszabonban két évvel ezelőtt, XIV. Leó ki-
hirdette, hogy a következő ifjúsági világtalálkozó Szöulban lesz 2027. augusztus 3. és 8 között. Ennek az lesz a témája: „Ne féljete! Én legyőztem a világot!”

A homíliát fordította:
Török Csaba
Fotó: Vatican News

kérdésekkel [...], amelyekre nincs egyszerű vagy azonnali válasz, hanem arra hívják az embert, hogy induljon el, haladjon meg önmagát, lépjen túl önmagán [...]; olyan felindülésre, amely nélkül nincs repülés. Ne ijedjünk hát meg, ha belsőleg szomjasnak, nyugtalanak, hiányosnak, értelmet és jövőt keresőnek [...]

tudtunk fogadni és meg tudtunk osztani (ld. Mt 10,8–10; Jn 6,1–13). Nem elég vásárolni, felhalmozni és fogyasztani. Arra van szükségünk, hogy felemeljük a szemünket, a magasba, az „odafönt való dolgokra” (Kol 3,2) nézzünk, hogy tudatosítsuk magunkban: a világ minden dolgának csak annyiban van értelme,

Élni akarnak, nem csak éldegélni

Ezerötszáz magyar a római jubileumi találkozón

A Jubileumi Ifjúsági Találkozó (JIT) és zarándoklat július 29-én Rómában, a Szent Péter téren szentmisével kezdődött. A szertartás végén XIV. Leó pápa körbejárt a téren a pápamobillal, majd röviden köszöntötte az egybegyűlt fiatalokat, felhívva a figyelmüket, mennyire fontos imádkozni a békéért, és hogy legyenek a béke reményének hordozói.

Elődje, Ferenc pápa tavaly tette közzé a *Spes non confundit* (A remény nem csal meg) kezdetű bullát, meghirdetve ezzel a 2025-ös szentévet, melynek során számos egy-két napos zarándoklatra kerül sor az Örök Városban. Ezek között is kiemelt esemény volt a JIT, amely augusztus 3-ig tartott.

A találkozóra a világ százötven országából érkeztek a 18 és 30 év közötti résztvevők – a legtöbben Európából, de háborús övezetekből is, így például Libanonból, Irakból, Mianmarból, Ukrajnából, Izraelből, Szíriából és Dél-Szudánból. A találkozó csúcspontja a múlt vasárnapi pápai szentmise volt a Tor Vergatán.

A találkozó zárónapját augusztus 2-án este imavirrasztás előzte meg, melyet szintén a Szentatya jelenlétében tartottak meg. A magyarokat ezerötszáz fős küldöttség képviselte.

A fiatalok egyházmegyéik, lelkeségi mozgalmak, szerzetesrendek és plébániák szervezte

része a Fiera di Roma területén kapott szállást. Néhányan plébániákra, vendéglátó családokhoz kerültek

A magyar zarándokok kiemelt programja július 30-án a magyar nyelvű szentmise és katekézis volt a Falakon kívüli Szent Pál-bazilikában. Pénteken, a bűnbánati napon egész nap lehetőség volt a kiengesztelődés szentségének vételére, a szentgyónásra. A fiatalok a hét során délelőttként a „Párbeszéd a várossal” nevű kezdeményezés keretében Róma városának különböző részein, terein és templomaiban

kulturális, művészeti és spirituális programokon, imaesteken, koncerteken, kiállításokon, workshopokon, színházi programokon és sporteseményeken vesznek részt.

Fábry Kornél püspök köszöntőjében így fogalmazott a magyar fiataloknak: „A remény zarándokaiként bármilyen nehézségek jönnek

A Szentatya rögtönzött beszéde a JIT megnyitóján

A fiatalok jubileumi találkozóját megnyitó, július 29-i szentmise végén XIV. Leó pápamobillal végigment a téren felállított kordonok között, és üdvözölte a hangosan ujjongó fiatalokat, majd az oltár előtt állva rövid, rögtönzött szavakat intézett hozzájuk. Az alábbiakban a Szentatya teljes beszédének fordítását közreadjuk.

[olaszul] Jó estét kívánok! [spanyolul] Jó estét kívánok! [angolul] Jó estét kívánok! Jézus azt mondja nekünk: „Ti vagytok a föld sója!” „Ti vagytok a világ világossága!” [spanyolul] Ti vagytok a föld sója, a világ világossága! És ma a hangotok, a lelkesedésetek, a kiáltásaitok mind Jézus Krisztusért szólnak, és a világ végén is hallani fogják őket!

Ma elkezdődik ez a pár nap, egy út, a remény jubileuma, és a világnak reményüzenetekre van szüksége. Ti vagytok ez az üzenet, és továbbra is reményt kell adnotok mindenkinek! [olaszul] Reméljük, hogy mindannyian mindig a remény jelei lesztek a világban! Ma kezdjük. Az elkövetkező napokban olyan erővé válhattok, amely Isten kegyelmét, reményüzenetet, fényt vihet Rómának, Olaszországnak és az egész világnak. Járjunk együtt Jézus Krisztusba vetett hittél!

Kiáltásunknak a világ békéjéért is szólnia kell. Mondjuk mindannyian: „Békét akarunk a világban!” [Mindannyian kiáltják: „Békét akarunk a világban!”] Imádkozzunk a békéért! [spanyolul] Imádkozzunk a békéért, és legyünk tanúi Jézus Krisztus békéjének, a kiengesztelődés békéjének, ennek a „világ világosságának”, amelyet mindannyian keresünk! Testvéreim, az Úr legyen veletek! [És a te lelkeddel] Segítséggünk az Úr nevében. [Aki az eget és a földet alkotta.] Legyen áldott az Úr neve! [Most és mindörökké.] És a mindenható Istennek: az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek áldása szálljon le rátok és maradjon veletek mindenkor! [Amen.]

[olaszul] Viszontlátásra! Tor Vergatában találkozunk. Szép hetet kívánok!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

utakon jutottak el a jubileumi találkozóra. A népes csapatot Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Ifjúsági Bizottságának vezetője irányította. A magyar csoportok legnagyobb

is, mindig találjunk reményt a hitben, a közösségben és a szeretetben.”

Forrás: MKPK Ifjúsági Bizottsága
Fotó: Sáfrán Hunor János

Legyetek tornacipős szentek!

Fábry Kornél püspök celebrálta az ifjúsági szentmisét a Falakon kívüli Szent Pál-bazilikában

Az Örök Városban július 28-tól augusztus 3-ig tartott a szentévi Jubileumi Ifjúsági Találkozó (JIT), amelyen ezerötszáz magyar fiatal is részt vett. Július 30-án Fábry Kornél püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Ifjúsági Bizottságának elnöke tartott ünnepi szentmisét a magyar zarándokoknak a Falakon kívüli Szent Pál-bazilikában.

A magyar fiatalok előtalálkozójára Olaszországban, a Folignói Egyházmegyében július 24–28. között került sor. A lelki ráhangolódás és a közösségépítés jegyében zajló eseményen Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia fiatalokért felelős testületének vezetője is részt vett, erősítve a résztvevők hitét és elkötelezettségét.

Július 13-án, vasárnap reggel kerékpárral indult útnak negyven fiatal Budapestről, a Szent István-bazilika elől, akik július 26-án ugyancsak csatlakoztak a folignói eseményhez. Másnap azonban már tovább is indultak Róma felé, hogy időben megérkezzenek a találkozóra.

Július 26-án az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye, a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye, valamint a Pécsi, a Váci és a Szombathelyi Egyházmegye háromszáz fiatalja a Porciunkula, valamint Szent Ferenc halála helyszínének megtekintése után Assisibe látogatott, ahol a helyi ferences atyák fogadták őket.

A jubileumi zarándoklat keretében az Örök Városban július 30-án, szerdán délután magyar nyelvű szentmisére került sor a Falakon kívüli Szent Pál-bazilikában (*felső képünkön*). A bazilikát megtöltötték a hazai és külföldi fiatal magyar zarándokok. Az ünnepi szentmisét Fábry

Kornél mutatta be; koncelebrált Böcskei László nagyvárad megyéspüspök és a fiatalokat kísérő papok. Az MKPK Ifjúsági Bizottságának elnöke prédikációjában bátorságra hívta a fiatalokat, hogy a remény zarándokaiként figyeljenek Isten szavára a világ zajai közepette, és támaszkodjanak arra, aki valóban ismeri és szereti őket.

Beszédében a püspök kiemelte többek között Carlo Acutis és Chiara Luce Badano életpéldáját, akik tornacipős szentként kompromisszum és megalkuvás nélkül követték Istent. Végül egy hét pontból álló útavalót adott a fiataloknak, hogy ezt felidézve sose tévesszenek irányt: Isten személyesen szeret téged – nem kell megjártszand magad! Az ima megerősít – hiszen Isten mindig elérhető. Léteznek igazi közösségek – ahol önmagad lehetsz. Az életednek van iránya – nem vagy a véletlenek játéka. A szentségek újrakezdést adnak – mindig van visszaút. Van célod és hivatásod – küldetéssel születél. Mások már jártak előtted az úton – a szentek most is kísérlnek.

Göbel Ágoston/MKPK Ifjúsági Bizottsága
Fotó: Sáfrán Hunor János

Az angyal arca és pillantása

Magyar fiatalok a Szent Franciska-bazilikában, Erdő Péter bíboros címtemplomában

A Jubileumi Ifjúsági Találkozó (JIT) pénteki napján, augusztus 1-jén újabb magyar szentmisére került sor az Örök Városban, a Forum Romanum mellett található Szent Franciska-bazilikában, amely Erdő Péter bíborosi címtemploma.

A több száz fiatal jelenlétében bemutatott szentmisén elsősorban az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyből érkezettek vettek részt az őket kísérő papokkal, de számos más egyházmegyből is jöttek fiatalok. A szentmise főcelebránsa Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Ifjúsági Bizottságának elnöke volt, mellette több pap is koncelebrált.

landóan maga mellett láthatta az őrangyalát. Ő maga így beszél róla: „Alakra olyan, mint egy kilenc év körüli gyermek. Megjelenése egyszerre szeretetreméltó és tartózkodó. Tekintetének isteni tisztaságát emberi szó ki nem mondhatja. Arca általában derűs, és pillantása a lélekben tüzes áhítatot gyújt. Ha ránéznek, nyilvánvalóvá válik előttem az angyali természet fensége és emberi természetünk gyarlóssága.”

Órangyala mindig megoltalmazta Francisát, s a vezetésével egyre inkább megismerte önmagát. Ha bármi apróságot elvétett, az angyal eltűnt a szeme elől, s csak akkor láthatta őt ismét, ha megalázkodott, bűnbánatot tartott, és a szívét újra Istenhez emelte. Ilyenkor azonban, amikor az őrangyal újra megjelent, vidámabb és szebb volt, mint korábban. Ezáltal egyre jobban megismerte Isten szépségét.

Forgács Balázs Liguori Szent Alfonz imájával zárta a szentbeszédét: „Szállj le, emésztő tűz, szállj le, mennyei szeretet! Eméssz el bennem mindent, ami szent Fölségednek nincs kedvére, hogy mostantól fogva egészen és osztatlanul a tiéd legyek! Csak ezért akarok élni. Nem csupán törvényeidnek és végzéseidnek akarok engedelmességednek, hanem még óhajaidat és kedvedet is minél tökéletesebben akarom teljesíteni! Ámen.”

Mivel a találkozó keretében ez bűnbánati nap volt, a szentmise után a fiatalok a jelen lévő atyáknál elvégezheték szentgyónásukat.

Forrás és fotó: MKPK Ifjúsági Bizottsága

A BIBLIA ÜZENETE

Bármikor jöhet, örömmel várom

Lk 12,32–48

Az evangéliumban az éberségre, a készenlétre és a szívből jövő szolgálatra hívnak Jézus szavai. A mai vasárnapon egy olyan példabeszédet olvasunk, melyben a felővezett derék és a világító mécses a készenlétre, az Úrral való találkozás váratlanságára utal. A hasonlat a Jézust követő ember hangos ébresztője, amely napjainkban is aktualitással bír. Azt üzeni: aki az Urat ismeri, nem süppedhet bele a tétlenség foteljébe, és nem engedhet meg magának egyfajta hamis biztonságérzetet. A várakozás tette késztet. A történet meghív az éber készenlétre és a szeretetteljes odafigyelésre, hiszen azokhoz kell hasonlóná válnunk, akik urukra várnak, akiket örömteli lázban tart a közelgő találkozás. Furcsa lehet ez a felfokozottságra való készség, hiszen elsőre nem így képzeljük el az Istennel való találkozást. Ám Jézus egy ilyen éber, váratlan, mégis lázas készültre hív mindannyiunkat.

Magunk is készülődünk minden értékes találkozáshoz, ha várjuk, illetve reménnyel vagyunk jelen benne. Ilyen az Istennel való találkozás is, amely nemcsak váratlan, de értékes is. Ezen az úton nem a félelem vezeti az embert, hanem az örömteli találkozás közelsége, a remény, hogy abban a pillanatban minden érthetővé, teljessé válik. Mi jellemzi végső soron a várakozó ember hitét, reményét? A krisztusi ember hite akkor lesz élő, ha a „mi lesz, ha hirtelen eljön az Úr?” aggodalma helyett a „bármikor jöhet, és én örömmel várom” reménye táplálja. Nem mindegy, hogy életünk és tevékenységeink eredeti oka a félelem vagy a

remény, az aggodalom vagy az öröm forrásából táplálkozik.

Jézus több, korának megfelelő gyakorlatias képpel is kifejezi: az embernek tette késznek és felkészültnek kell lennie. A „csípőtök legyen felővezve” kifejezés az ókorban viselt hosszú ruhára utal, amelyben nehéz lehetett dolgozni, mozogni. Utazásra készülve, vagy egy komolyabb munka alkalmával az emberek felővezték a ruhájukat, és így láttak neki az elvégzendő feladatnak. Jézus bennünket is arra hív: hitünkben legyünk mozgásra kész, cselekvő keresztények. Ebben segít bennünket a Szentlélek, aki nem más, mint a bennünk aktívan cselekvő Isten. Minket is cselekvővé akar formálni. Nem helyettem kíván működni, hanem együttműködni szeretne velem; nem nélkülüm, hanem általam akar tanúságot tenni. A várakozás útján haladva elvezet a vele való találkozásra.

Isten országa nem passzív készülődést, hanem aktív szolgálatot kíván: figyelmet, segítő kezekezt, nyitott szívet. Vele élő a hitünk, és a hit igazi mécsessé válik, amely sokszor sötét, bizonytalan világunkban is világít, s akár másoknak is utat mutathat. Aki képes a mécses tartására, a hitben hűséggel járni, lépteire gondosan figyelni, az biztos, hogy nem alszik el, nem kényelmesedik bele a jelenbe. Az ilyen ember éber, és készül, hite élővé lesz, és ha élő, akkor az mások számára is látható. A példabeszéd szavai így válhatnak eleve nénné bennünk, és láthatóvá általunk.

Serfőző Levente

GÖRÖGKATOLIKUS LELEKISÉG

Ünnepek és jeles napok (84.)

Görögkatolikus Egyházunk – és az egész Bizánci Egyház – egyik legnagyobb ünnepe Nagyboldogasszony napja. Ennek tartalma az Istenszülő elhunytja és mennybevétele. Az ő elszenderedésének is szokták nevezni, azt jelölve, hogy halála – bár teljesen valóságos földi halál, amin minden embernek át kell mennie – csak időleges volt, mert azonnal követte a mennybe vitetése. Jézus Krisztus nem engedte, hogy drága édesanyjának földi teste, amelyből ő maga testet kapott, az enyészet martaléka legyen.

E tény már önmagában is rámutat arra, hogy ez az ünnepünk is krisztocentrikus, magyarul Krisztus-központú. Mária annak köszönhetette a halála utáni testestől-lelekestől való megdicsőülését, hogy méhébe fogadta Isten egyszülött Fiát. Ezen az ünnepen sem önmagában látjuk őt – ahogyan egyébként egyetlen más ünnepen sem –, hanem Jézus Krisztussal. Erről szólunk a liturgikus énekek, és ezt mutatja be a képi ábrázolás az ikonokon.

Az ünnep fő énekében, a tropárban ezt énekeljük: „Szüléshedben a szüzességet megőrizted, haláloedban pedig a világot el nem hagyta, mert anyja lévén az Életnek, átköltöztél az életbe.” Igen, a nagybetűs Életnek lett az anyja, annak, aki saját magáról mondta: „Én vagyok az út, az igazság és az élet” (Jn 14,6). Illetve ezt is mondta a benne hívőkről és az őt követőkről: „Én örök életet adok nekik: nem vesznek el soha, és senki sem ragadja el őket a kezemből” (Jn 10, 28). És ki, ha nem Mária teljesítette ezt leginkább teljes szívvel és lélekkel? És kin, ha nem Márián teljesedett volna be ez leginkább és

lelelőször? Az ünnep másik fő éneke, a konták is hasonlót állít róla: „a halál és a sír nem tartotta meg sajátjának, mivel őt, mint az Életnek szülőanyját, az ő szűz méhében elhelyezkedett Fiúisten az örök élet dicsőségébe vezette be”. Milyen szép megfogalmazások, és milyen szépen mutatnak rá arra, hogy itt, ebben az ünnepben is Krisztus Urunk áll a középpontban!

A képi ábrázolás ugyanezt üzeni nekünk. Az Istenszülő elszenderedésének ikonján a ravatalon fekvő Mária mögött ott magasodik Jézus alakja. Ő alkotja az egész ikon középtengelyét. S ami fontos: a kezében tart egy fehér ruhába tekert kis alakot, Máriának, édesanyjának alakját. Ez a „kis” Mária úgy látható, mint a sírjából előszólított Lázár (Jn 11,44). Olyan formában jelenik meg, mint az újszülött Jézus, akit Mária pólyába takart és jászolba fektetett (Lk 2,7). A karácsonyi ikonon valóban azt látjuk, hogy az Újszülött is ugyanígy van bepólyálva, mert már a születésében benne van a teljes földi sorsa, halálával és eltemetésével együtt (Jn 19,40). Máriát a halála után Jézus Krisztus azonnal a mennybe emelte, testestől-lelekestől.

Teológiaiilag ebben az ünnepben teljes mértékben kidomborodik az ember életének irányultsága és egész sorsa. Ránk is az vár, hogy halálunk után a mi Üdvözítőnk, Jézus Krisztus a mennybe emel magához, az örök dicsőségbe. Ez akkor is igaz, ha a mi testünket előbb eltemetik, hiszen a *Szentírás* szava érvényesül: porból vagyunk és porrá leszünk (Ter 3,19). De végezetül a feltámadás uralkodik!

Ivancsó István

A hét liturgiája

C év

Krisztus támad fel, majd azok, akik Krisztushoz tartoznak.) – Lk 1,39–56 (Nagy dolgokat művelt velem a hatalmas Isten; felmagasztalta az alázatosakat.) – **Énekrend:** Ho 167 – ÉE 646, Ho 174 – ÉE 229, Ho 134 – ÉE 643, Ho 284 – ÉE 234. **AUGUSZTUS 16., SZOMBAT** – Szent Ponciánusz pápa és Szent Hippolitusz áldozópap, vértanúk vagy Szent Rókus hitvalló emléknapja (Ábrahám, Szeréna) – Józs 24,14–29 – Mt 19,13–15. **AUGUSZTUS 17., ÉVKÖZI 20. VASÁRNAP** (Jácint, Arika, Réka) – Jer 38,4–6.8–10 (Jeremiást meg akarják ölni, mert megjövendölte Jeruzsálem pusztulását.) – Zsid 12,1–4 (Türelemmel és állhatatosan vívjuk meg az életben ránk váró küzdelmeket.) – Lk 12,49–53 (Krisztus evangéliumának sokan ellene mondanak. Innen támad a sok szakadás és békétlenség a világon.) – **Zsolozsma:** IV. zoltárhét – **Énekrend:** Ho 220 – ÉE 591, Ho 220 – ÉE 149, Ho 114 – ÉE 598, Ho 286 – ÉE 299.

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Az Eucharisztia tisztelete (170/10d)

„A megyéspüspök kormányozza a rábízott részegyházat, és az ő feladata szabályozni és irányítani, bátorítani, s olykor dorgálni is. Így gyakorolja a szent hivatalt, melyet a püspök-szenteléssel kapott, hogy gyarapítsa nyáját az igazságban és az életszentségben. Meg kell világítania a liturgikus szövegek és szertartások eredeti értelmét, és táplálnia kell a liturgikus lelkeséget a papokban, diakonusokban és hívőkben, hogy valamennyien eljussanak az Eucharisztia tevékeny és gyümölcsöző ünnepléséhez, továbbá biztosítani kell, hogy az Egyház mint test egy lelkű legyen a szeretet egységében egyházmegyei, nemzeti és egyetemes szinten egyaránt” (*Redemptionis Sacramentum*, 22.).

Az instrukció elsősorban Pál apostol szavaira hivatkozik: „Vigyázzatok magatokra és az egész nyájra, amely fölé a Szentlélek előjáróul helyezett titeket, hogy kormányozzátok Isten egyházát, amelyet tulajdon vérén szerzett” (ApCsel 20,28). Pál apostolnak ez a komoly értelme a missziós közösségektől történő búcsúzás alkalmával hangzott el, és tulajdonképpen a beszéd csúcspontját képezi. Ebből kiindulva a püspök, amikor kormányozza a rábízott részegyházat, annak gondviselője, gondos őrszeme. Szolgálatát nem csupán vezetői készséget, hanem mély belső érettséget, lelkiismereti érzékenységet és olyan stabil személyiséget kíván, amely képes az állandó önreflexióra, az empátikus kapcsolódásra és a belső béke megőrzésére akkor is, amikor nehéz döntéseket kell meghozni. A püspök lelkiileg is őrzője közösségének: nem elég, hogy jó pásztor legyen, magának is gyógyító forrássá kell válnia mások számára.

Ennyiben az *örizkedés* egyben bölcs körültekintés és önreflexió is, amely megóvjá az embert az érzelmek keltette helytelen döntésektől (vö. ApCsel 5,35).

Hasonlóképpen inti az apostol Timóteust is: „Vigyázz magadra és a tanításra! Légy állhatatos ezekben, mert ha ezt teszed, üdvözited magadat is, meg azokat is, akik hallgatnak téged.” (1Tim 4,16)

Az apostoli tanítás alapjait végtére Jézus tanításában kereshetjük és találjuk meg: „Amikor olyan nagy tömeg gyűlt össze körülötte, hogy csaknem legázolták egymást, először csak a

tanítványaihoz kezdett beszélni: »Óvakodjatok a farizeusok kovászatától, vagyis a képmutatástól.«” (Lk 12,1) A *hüpókriszisz* olyan magatartást jelöl, amelyben valaki őszinteséget színlel, de közben tetteti magát. A görög drámák során a színészek mindig álarcot viseltek, erre utal a *képmutatás* szavunk. Ilyen értelemben a püspök gondviselő szolgálatának egyik jellemzője az őszinteség, elsősorban az Úr, továbbá önmaga és a nyáj előtt.

Másrészt ide tartozik a *szkandalon* fogalma is, amelytől szintén óv az Úr: „Azután így szólt tanítványaihoz: Lehetetlen, hogy botrányok elő ne forduljanak, de jaj annak, aki okozza azokat. Jobb lenne annak, ha malomkövet kötnének a nyakára és a tengerbe vetnék, mint hogy megbotránkoztasson egyet is e kicsinyek közül. Vigyázzatok magatokra!” (Lk 17,1–3) A *kelepcébe, törbe család* olyan magatartás, amelyben valaki bűnre, az Istentől való elpártolásra, elszakadásra csábít. A püspöknek erre is ügyelnie kell: sem őt, sem nyáját, sem szavakkal, sem tettekkel senki és semmi el ne szakítsa az Úrral való közösségtől (vö. ApCsel 20,29–30), de ő maga se legyen botrány okozója! Legyen tudatában kicsinységének, bizalmát vesse az Úrba, de gondja legyen a kicsinyekre (vö. Lk 10,21). Végül *Lukács evangéliumának* egy harmadik intelmét idézzük: „Vigyázzatok hát magatokra, hogy el ne nehezedjen szívetek a tobzódásban és részszegegségben, meg az élet gondjai között, és az a nap váratlanul meg ne lepjen benneteket. Mert mint a csapda, úgy fog lecsapni mindazokra, akik az egész föld színén laknak. Virrasszatok tehát, és minden időben imádkozzatok, hogy megmeneküljete mindattól, ami be fog következni, és megállhassatok az Emberfia előtt.” (Lk 21,34–36) A püspöknek ügyelnie kell még arra is, hogy szívét le ne foglalják a földi élvezetek, a túlzott aggodalmaskodás – főleg az anyagi és megélhetési gondok miatt –, s a szíve ne nehezedjen el, és ne legyen érzéketlen. Éppen Jézusnak ebben a beszédében találjuk meg a botrány mint kelepcé és a végső nap mint csapda feszültségét. Végül Jézus a virrasztást állítja követendő magatartásnak tanítványai és így a püspökök elé (vö. Ef 6,18; Kol 4,2; 1Pét 4,7).

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Árpád-házi Szent Piroska

Augusztus 13.

Szent László király és rheinfeldi Adelheid leánya volt. Bár az Ortodox Egyház avatta szentté, tiszteletét a Római és a Görögkatolikus Egyház is átvette. Kétéves volt, amikor édesanyja meghalt, és hét, amikor édesapját is elvesztette. Könyves Kálmán udvarában nevelkedett. Huszonöt éves korában eljegyezték a bizánci trónörökössele, Ioannés Komménosszal. A házasság megkötéséhez Piroskának át kellett térnie az ortodox hitre, amelyben az Eiréné (Irén) nevet kapta. Jó császárné is hitves lett, aki kitűnt elődei közül az államügyekben való jártasságával. Többször közvetített a Magyar Királyság és a Bizánci Birodalom között. Nyolc gyermeke született.

A vagyonra mint az uralkodás eszközére tekintett. Férjével együtt alapította a konstanti-

nápoli Pantokrator-monostort és a vele egybeépített ötvenágyas kórházat, amely később a középkori Európa és az Arab Birodalom kórházépítései során is mintaképül szolgált. Piroska sűrűn fogadott szentföldi zarándokokat, küldötteket magyar földről, és soha nem fordított hátat a szülőhazájának. A nyugati Egyházban mindenhol Magyarországi Piroskaként tisztelik. Mozaikképét az Hagia Sophia a mai napig őrzi.

L.K.

AUGUSZTUS 10., ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP (Szent Lőrinc diakónus és vértanú, Csilla) – Bölcs 18,6–9 (*Isten előre jelezte választott népének az egyiptomi rabságból való szabadulás éjszakáját. Izrael népe így felkészülten várta a kivonulást óráját.*) – Zsid 11,1–2.8–19 (*A hit hősei abba az országba vágyódtak, amelyet nem emberkéz épített.*) – Lk 12,32–48 (*Mindig álljunk készen a végső számadásra, bármikor szólít is az Úr!*) – **Zsolozsma:** III. zoltárhét – **Énekrend:** Ho 227 – ÉE 588, Ho 227 – ÉE 143, Ho 119 – ÉE 540, Ho 271 – ÉE 360. **AUGUSZTUS 11., HÉTFŐ** – Szent Klára szűz emléknapja (Zsuzsanna, Tibor) – MTörv 10,12–22 – Mt 17,22–27. **AUGUSZTUS 12., KEDD** – Chantal Szent Johanna Franciska szerzetesnő emléknapja (Klára, Diána) – MTörv 31,1–8 – Mt 18,1–5.10.12–14. **AUGUSZTUS 13., SZERDA** – Boldog XI. Ince pápa emléknapja (Ipoly, Ibolya) – MTörv 34,1–12 – Mt 18,15–20. **AUGUSZTUS 14., CSÜTÖRTÖK** – Szent Maximilián Mária Kolbe áldozópap és vértanú emléknapja (Marcell) – Józs 3,7–10a 11.13–17 – Mt 18,21–19,1.

Adjunk hálát ősi templomainkért!

Mihályi Jeromos tihanyi perjel a pesti ferenceseknél a Porciunkula-búcsún

Porciunkula-búcsúi ünnepi szentmisét mutattak be Angyalos Boldogasszony ünnepének előestéjén, augusztus 1-jén a pesti ferences templomban. A mise főcelebránsa Mihályi Jeromos tihanyi bencés perjel volt. A szertartáson több ferences is koncelebrált, köztük Berhidai Piusz tartományfőnök.

A szentmise elején Kálmán Peregrin, az Alkantarai Szent Péter-templom plébánosa üdvözölte a szónokot és a híveket. Mihályi Jeromos elmondta, szinte hazajött ebbe a templomba, hiszen jelöltként a közelben végezte tanulmányait, és gyakran járt ide misére.

A tihanyi perjel homíliájában felidézte, hogy Szent Ferenc annak idején a bencésektől kapta használatra a később Porciunkulának nevezett kis assisi kápolnát, ahonnan a Kisebb Testvérek Rendje származik. (A *porciuncula* kicsinyke osztályrészt, részcsekét jelent. Az egykori kápolna fölé 1569 és 1640 között hatalmas

bencéseket és a ferenceseket összekötő párhuzamosságra, kapcsolódásra is felhívta a figyelmet. Szent Benedek az 5–6. század fordulóján élt, és nagyon fiatalon elvonult a Róma-közi Subiacóba, ott remetéskedett. A hagyomány úgy tartja, hogy amikor itt erőt vett rajta a kísértés, vezeklésül belevette magát egy rózsabokorba. Később Monte Cassino hegyén megalapította rendjét, majd lefektette a nyugati szerzetesrendek működésének alapjául szolgáló rendi szabályzatát, a *Regulát*. Szent Benedek valami egészen újat hozott az Egyházba, akárcsak Szent Ferenc a maga egyszerűségével, a kolduló életmóddal és az emberek iránti szeretetével.

Szent Ferenc szerette volna, ha Szent Benedek valamiképpen megerősíti őt küldetésében, ezért is látogatott el Subiacóba. A legenda szerint az a rózsabokor, amelybe Benedek egykor belevette magát, Ferenc keze nyomán egyszeriben kivirágzott. Az pedig már mindenképpen történelmi tény, hogy az assisi Porciunkula-kápolnát Szent Ferenc a

legkorábbi portréja. A falikép nagy valószínűséggel még életében készült, glória nélkül ábrázolja a későbbi szentet.

Mihályi Jeromos úgy fogalmazott: Szent Ferencről nem csak a ferencesek tanulhatják meg, mit jelent egyszer

madását, majd később a Szentlélek eljövételét. Nekünk is ilyen bátornak kell lennünk, tartózkodnunk a megfontolatlan cselekedetektől, s a mély imádságban keresnünk támaszt a mindennapjainkban.

A bencés perjel mindenkit arra buzdított, frissítse fel imaéletét, mélyítse el találkozásait a szentségekben jelen lévő Istennel. Ehhez – mint mondta – elengedhetetlen a bátor szembenézés félelmeinkkel és bűneinkkel, s szükségessé az olyan helyek is, ahol otthon érezzük magunkat, legyen az a Porciunkula, Subiaco vagy éppen a pesti ferences templom. Adjunk hálát azért, hogy vannak ilyen ősi templomaink, és azért is, hogy bármikor betérhetünk a ferencesekhez!

Mihályi Jeromos arra buzdította a jelenlévőket, hogy adjanak hálát a többi hívőért is. Egy saját történetét idézte fel példaként: Középiskolás kora óta őriz a pénztárcájában néhány levelet arról a subiacói rózsabokorról, amelyet Szent Benedek legendás virágjának tartanak. Amikor jelöltként a szerzetesi főiskolán tanult, a templomban a misén gyakran egymás közelében ültek egy idős hölgygel, és sokszor békésebbet is nyújtottak egymásnak. A hölgyön látszott, hogy nagyon beteg. Nem tudta, ki az a fiatalember, aki vele szemközt áll a templomban, de egyszer egy Jézust ábrázoló kis szent-

Mihályi Jeromos OSB, tihanyi perjel: történelmi tény, hogy az assisi Porciunkula-kápolnát Szent Ferenc a bencésektől kapta használatba

képet adott át neki. A tihanyi perjel elmondta: ő azóta is ebbe a szentképbe rejtve őrizi a tárcájában Szent Benedek rózsájának leveleit. Tekintsünk embertársainkra Isten küldötteiként! – fűzte hozzá a történethez Mihályi Jeromos. – Amikor békecsókot váltunk másokkal, nézzünk a szemükbe, és valóban kívánjunk békét nekik! Ez adja majd meg annak a boldogságnak az előízét, ami Isten országában teljesedik be – mondta.

Kálmán Peregrin a búcsúi szentmise végén hangsúlyozta: a Porciunkula volt az első templom, ahol a római és a jeruzsálemi kegyhelyekhez hasonlóan búcsút lehetett nyerni, ezért is ilyen jelentős ez az ünnep a ferencesek számára.

A jelenlévők rövid csendet tartva Jézus gyógyító kegyelmét kérték saját bűneik bocsánatára és elhunyt szeretteik számára, azután pedig a Szentatya szándékaira imádkoztak. A szertartás végén Szent Ferenc ereklyéjével adott áldást a búcsúi szentmise szónoka, Mihályi Jeromos.

Agonás Szonja
Fotó: Pesti Ferencesek

templom épült, amelyet Angyalos Boldogasszonynak szenteltek.) Mihályi Jeromos emellett egyéb, a

bencésektől kapta használatba. Subiaco bencés monostorában látható egyébként Assisi Szent Ferenc egyik

a kereszt alatt is: lelkét tör járta át fia halála láttán. Együtt imádkozott a tanítványokkal, várta Jézus feltá-

A fiatalok leróhatták tiszteletüket Boldog Pier Giorgio Frassati előtt

A szentévi római Jubileumi Ifjúsági Találkozó (JIT) alkalmából először vitték Rómába Boldog Pier Giorgio Frassati ép-ségben megmaradt, 1990 óta a torinói székesegyházban nyugvó testét. A domonkos szerzetesek közössége fogadta július 25-én este a Santa Maria sopra Minerva-bazilikában a torinói fiatalember holttestét, amely előtt a hívek augusztus 4-ig leróhatták tiszteletüket.

A torinói harmadrendi domonkos fiatalember földi maradványainak Rómába, a Santa Maria sopra Minerva-bazilikába való megérkezése alkalmából Baldo Reina római bíboros helynök július 26-án szentmisét mutatott be, amely egyben az ifjúsági találkozó egyházmegyei programjainak ünnepélyes megnyitása is volt. „A közösségi média egy aknamező, ahol azt kockáztatjuk, hogy sok energiát pazarolunk el. Pier Giorgio arra tanít bennünket, hogy ha valóban szocializálódni akarunk, azt a szegények között kell tennünk” – mondta Baldo Reina bíboros, a Római Főegyházmegye helynöke a szentmisén.

Az ünnepi szentmisén Michele Di Tolve segédpüspök

és számos pap, valamint Boldog Frassati néhány rokona is részt vett. Boldog Pier Giorgio Frassati holtteste augusztus 4-ig marad a főoltár lábazatánál – azon a kegyhelyen, ahol Sienai Szent Katalin földi maradványai is vannak, és akinek a torinói fiatalember nagy tisztelője volt. Pier Giorgio Frassati Bol-dog Carlo Acutisszal együtt avatják szentté szeptember 7-én.

A szentmisén a Római Főegyházmegye helynöke megbízást adott mintegy négyezer fiatalnak, akik hétfőtől a Rómába érkező fiatal zarándokok befogadását segítő intézményekben fognak szolgálatot teljesíteni. Szentbeszédében Baldo Reina kitért az ifjúság univerzumára, amely gazdag lehetőségekben, ugyanakkor számos aggasztó veszélyt is rejt magában. Eb-

ben a tekintetben a Frassati személyében megmutatkozó életszentséget sokat tud tanítani, mert a közösségi média által rabságban tartott társadalmat

a „közösség igazi értelmére: a szegények iránti szeretetre” neveli – fogalmazott a bíboros. „Kísértés azt hinni, hogy egyszerűen vagyunk, mert hi-perkapcsolódunk (értsd: folyamatosan online kapcsolódunk,

online vagyunk – a szerk). De valójában egyedül vagyunk, egy olyan magányban, amely megöl – emelte ki Baldo Reina bíboros. – Pier Giorgio az ima erejé-

re tanít bennünket, hogy a magány ne váljon elszigeteltséggé. Megmutatja, hogy mindössze huszonny év alatt is elérhető az Istenben beteljesedett élet célja. Kérjük az ő közbenjárását, hogy jól éljük az életünket.”

Szentbeszédében a főpásztor kitért az „anyagok” [különbéle szerk] fogyasztásának témájára is, hangsúlyozva: Boldog Frassati választott egy másik „anyagot, az Eucharisziát, amelyből naponta táplálkozott”.

A domonkos szerzetesek a boldog jelenléte a bazilikában úgy tekintenek, mint „egy hazatért testvérré” – magyarázta Fabrizio Cambi atya, a Santa Maria sopra Minerva-kolostor perjele. A bazilikában lehetőség nyílik Frassati életének és lelkiségének mélyebb megismerésére az erre az alkalomra kiállított korabeli fényképek segítségével, amelyek a hegyekben – a hegymászás iránti szenvedélye közismert – vagy barátaival ábrázolják őt. Ez az úgynevezett „Frassati-év” – a boldog halálának századik évfordulójáról emlékeznek meg idén –, és Alfredo Tedesco

atyja, a Római Főegyházmegye ifjúságpasztorációs irodájának igazgatója kiemelte, hogy Pier Giorgio az 1925-ös szentévre írt leveleiben mennyire fontosnak tartotta, hogy „élni kell, és nem elégedélni”. Ennek aktualitása ma is nyilvánvaló – mondta a pap, aki „az ünnepi öröm szellemében megélt kereszténység fiatal tanújáról” beszélt. „Mindannyiunkat a boldogság ösztönözi vágyára emlékeztet. Az ő példája túlmutat a hagyományos kategóriákon, és konkrét reményt jelent mindenki számára.”

Fordította: Hollósi Judit
Forrás: Vatican News
olasz nyelvű szerkesztősége
Fotó: Vatican News

Édesanyák lelki küldetése

A huszonöt éves váci Szent Mónika közösség jubileumi találkozója

A váci Szent Mónika közösség, az imádkozó édesanyák lelki csoportja idén ünnepi létrejöttének 25. évfordulóját. E jubileumi alkalomból a váci Hétkápolna-kegytemplomban tartott hálaadó szentmisén köszönték meg Isten kegyelmét és az elmúlt negyedszázad ajándékait. Az eseményről Csépe Zoltán írt beszámolót, melyet szerkesztve közlünk.

A közösség 2000-ben alakult, Stella Leontin atya koordinálásával. Céljuk az, hogy édesanyák és nagymamák együtt imádkozzanak gyermekeikért, az Egyházért, és aktívan támogassák egyházközségük életét. Az elmúlt huszonöt év nem volt mentes a nehézségektől – mondta el a jubileum kapcsán Kovács Tamásné Marika, a közösség vezetője –, mégis a visszatekintés idején egyetlen szó marad a szívükben: a hála Isten kegyelméért; hála a megtartó kegyelemért, az együtt hordozott imáért, a közösen megélt hitért. „Bár sok egykori tagunk nincs már közöttünk – van, aki hazatért az Úrhoz, mások betegségük miatt nem lehettek jelen –, szívünkben és imáinkban velünk voltak a hálaadás során.”

Megemlékeztek Hajdú Péterné Marikáról is, aki jelentős szerepet játszott a Szent Mónika közösség megalakulásában. Az ünnepi alkalmon vendégük volt Vereckei Rajkai Piroska, az országos közösség világi vezetője. A jubileumi szentmisét Kürtösi Krisztián paksi plébános, a Szent Mónika közösség országos lelkipálybírója mutatta be. Szentbeszédében különös hangsúlyt helyezett az édesanyák lelki küldetésére, az anyai vendéglátás lelkiségére. „A mai olvasmány és evangélium olyan lelki dimenzióba vezet be bennünket, amely különösen az édesanyák, nagymamák, lelkianyák hivatását világítja meg: a vendéglátás lelkiségéről van szó, amely nemcsak szolgálat, hanem lelki nyitottság, és amely Isten áldásának kapujává válik” – emelte ki Kürtösi Krisztián.

A Szentírás példái mély üzenetet hordoznak. Ábrahám és Sára történetében a vendéglátás szentsége jelenik meg: nemcsak testileg, de lelkileg is helyet adnak az isteni jelenlétnek, és ebből születik meg az áldás – hangzott el a homíliában. Sára csendben, a háttérben készíti a kenyeret, mégis ő válik az isteni ígéret hordozójává. Ez a csendes, imádságos jelenlét tükröződik Szent Mónika életében is. Fiáért,

Ágostonért nem szavakkal, hanem könnyeivel, kitartó imájával és hitével könyörgött, és Isten elfogadta ezt a „vendéglátást”. Ágoston később így írt édesanyjáról: „Anyám hite volt számomra az első templom. Ott kezdődött minden. Nem tanított – imádkozott. Nem győzködött – sírt. Nem adta fel – ezért lettem az, aki vagyok.”

Az evangéliumi történet, Márta és Mária jelenete tovább mélyíti ezt a gondolatot: a szolgálat és a figyelem együtt adják a teljes vendéglátást. Mártában és Máriaiban együtt él az édesanya, aki gondoskodik, szervez, és az édesanya, aki csendben figyel és imádkozik. Mindkettő nélkülözhetetlen, és együtt hozzák el az áldást a családba – fogalmazott a szónok. Majd e szavak-

kal fordult az édesanyákhoz, nagymamákhöz – a Szent Mónika-közösség tagjaihoz: „Amikor helyet készítek a családi asztalnál: nemcsak ételt adok, hanem otthont. Amikor figyelemmel fordultok a gyermek felé panasza, féltelme miatt: nemcsak vigasztalok, hanem gyógyítok. Amikor csendben imádkoztok értük: nemcsak reméltek, hanem áldást hívtok le rájuk.”

Ez a Mónika-lelkiség lényege: az anyai hivatás csendes ereje, amely türelmes, kitartó, és mindig remél – akkor is, amikor más már nem. A jubileumi találkozó hálaadás volt – nemcsak a múltért, hanem az édesanyák és nagymamák jelenlegi, sokszor láthatatlan, Isten szemében mégis értékes és pótolhatatlan szolgálatáért. A Szent Mónika közösség ma is élő példája annak, hogy a kitartó és csendes imádság gyümölcsöt terem családokban, közösségekben és a jövő nemzedékének szívében. A szentmisét követően a közösség és az egybegyűlteket agapéval, kötetlen beszélgetéssel ünnepelték meg az eltöltött éveket. A Szent Mónika közösség halásan köszöni mindenki munkáját, aki hozzájárult ahhoz, hogy méltó módon emlékezzenek meg az elmúlt huszonöt év lelki ajándékairól.

**Forrás: Váci Egyházmegye
Fotó: Csépe Zoltán**

BÓDI MÁRIA MAGDOLNA BOLDOGGÁ AVATÁSA

A tisztaság erényében

Bódi Mária Magdolna boldoggá avatására készséggel hónapok óta Magdi erényeire fordítottuk a figyelmünket. A boldoggá avatás első tervezett időpontjáig megismertük Magdi természetszeretét, céltudatosságát, erőforrásait, kreati-

vitását, örömet és bátorságát. Az ezt követő időszakban Magdi vértanúságát szemlélítettük. Most – a boldoggá avatásig tartó időszakban – a tisztaságára tekintünk.

Magdi életének az volt a célja, hogy egészen Krisztusnak ajándékozza magát, ezért 1941. október 26-án (Krisztus Király ünnepén) tisztasági fogadalmat tett. Ezzel szívének középpontjává tette Jézust, akinek ezáltal már nemcsak barátja, hanem jegyese is lett. Jegyeséhez ragaszkodott, kizárólag Istennek szerette volna adni magát, és ez alapján hozta meg döntéseit. Ezzel Magdi a tisztaság és a hűség hiteles, igazi példaképe lett.

A tisztasághoz kapcsolódó lelki anyagok a bodimariamagdolna.hu honlapon találhatók meg.

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

Tűzben formálódott tisztelet

A lelki felkészülés Bódi Mária Magdolna közlegő, szeptember 6-ai boldoggá avatására művészi alkotásokban is testet ölt. A Veszprémi Főegyházmegye a napokban különleges ajándékot kapott: egy egyedi üvegdiszt, amelyet Thury Alexandra veszprémi üvegműves készített Magdi tiszteletére.

A műalkotás nemcsak esztétikai értéket hordoz, hanem szimbolikus jelentőséggel is bír. A Magdit ábrázoló domborított logó speciális technikával készült üveglapon jelenik meg, amelynek létrejöttét az alkotó így foglalta össze: „Veszprémi műhelyemben, fusing kemencében készült, közel 800 Celsius-fokon. Hőálló papírból lézervágattam a mintát, és arra helyeztem a színes üveglapot, amely a hő hatására szépen lassan megolvadva vette fel a kivágott minta alakját, és domborodott ki a logó. A struktúra adja ki a grafikai mintát: ahogy az üveg domborodik, úgy rajzolódik ki a vonalak, amelyek erősödnek, halványodnak, ha mozgunk szemlélés közben.”

A főegyházmegye köszönettel és hálával fogadta az egyedi ajándékot. Az alkotás nem csupán dísz, hanem egy lelki üzenet vizuális lenyomata: ahogy Magdi élete is csendes volt, de mély nyomot hagyott az őt ismerőkben, úgy ez az üvegmű is arra hív, hogy más nézőpontból, érzékenyebben szemléljük a hitet, a szentséget és az áldozatot. Az üvegplasztika – hasonlóan sok más kezdeményezéshez – azt üzeni: Bódi Mária Magdolna alakja ma is inspirál, alkotásra és elmélyülésre hív.

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

Évtizedes hagyományt folytatva szentmisén emlékeztek Hollai Antal pápai káplán, címzetes apát, esperes, egykori albertfalvi plébánosra július 29-én, halálának 11. évfordulóján a budapest-albertfalvi Szent Mihály-templomban.

A szentmisét Gábel Henrik plébános mutatta be hat paptársa koncelebrálásával Szent Márta, Mária és Lázár emléknapján. A liturgiára a családtagok és az albertfalvi hívek mellett ezúttal is érkeztek Hollai Antal atya korábbi szolgálati helyeiről: Farkasrétről, Felső-Krisztinavárosból, Kelenvölgyből és Budafok-Felsővárosból. Az eseményen képviseltette magát a Katolikus Karitás, az Albertfalvi Don Bosco Katolikus Általános Iskola és Óvoda, valamint a szervita nővérek közössége is. Jelen volt Kocsis Imre bibliкус professor, tanszékvezető egyetemi tanár; Écsy Gábor, a Katolikus Karitás korábbi igazgatója és Válczy József teológiai tanár is.

Önmagában is beszédes és elgondolkodtató, hogy egykori barátok, tanítványok, hívek és papok tizenegy év után, egy

nyár közepi hétköznapon, a kevésbé kedvező reggeli időpont ellenére is fontosnak tartják, hogy kifejezzék há-

lájukat Hollai Antal atyáért, sokak életét meghatározó, kivételes egyéniségéért és papi szolgálatáért. A hétköznapi

maradtak még beszélgetni a templom előtt. Hollai Antal nemcsak plébános, lelkipálybíró, gyóntató és barát volt, hanem

hiteles életével és őszinte gesztusaival a remény jelévé is vált a rábízottak körében.

A remény Ferenc pápa által meghirdetett szentévében különösen aktuálisak azok a gondolatok, amelyek az Antal atya elmékedéseiből tavaly megjelent, *Minden napra egy gondolat* című kötetben olvashatók: „Az emberek látnak bennünket, de a lelkünkben hordozott reményünk titkáról csak akkor kérdeznek, ha szép életünket látják. Azt a szépséget, amely a szenvedő Jézus arcán éppen úgy ott van, mint a megdicsőült Úr arcán, amely arról szól, hogy életünk minden eseményének van mélyebb értelme is. Ez a szépség valóban vonzó, és ez a vonzás valóban többet jelent minden emberi szónál. Ez képes elvezetni az üdvösségre.”

Hollai Antal nemcsak szavaival, hanem életével is hirdette mindezt, és ma is arra hív, hogy mindennapi életünkben ezzel a vonzással, „csendben, a háttérben, minden feltűnés nélkül” tegyünk tanúságot reményünk titkáról.

**Wappler Ádám
Fotó: Kocsis Csobánka**

Reményünkről akkor kérdeznek, ha a szép életünket látják

Hollai Antalra emlékeztek Albertfalván

Gáza éhezik és szomjazik az igazságra

Ibrahim Faltas szentföldi vikárius megrendítő beszámolója

Hónapok óta nem érkezik sem élelmiszer, sem gyógyszer a palesztin enklávéba, miközben áramhiány bénítja a mindennapokat, és folytatódnak a bombázások. Ibrahim Faltas ferenccs szerzetes, a Szentföldi Kustódia vikáriusa megrendítő szavakkal írt a gázai gyermekek szenvedéséről. Írása, amely július 24-én jelent meg a Vatican News oldalán, egyben kiáltás is a világ felé.

gyermekeké, akik megérdemlik, hogy nemzeti vagy vallási megkülönböztetés nélkül tiszteljék őket, mint a világ összes gyermekét.

A szenvedés képei egyesítik az emberek lelkiismeretét

Ez alatt a hosszú ideje tartó erőszak alatt a szenvedés képei – a gázai gyermekeké, fogyatékossgal élőké és az időseké – voltak azok, amelyek egyesítették azok lelkiismeretét, akik tehetetlennek érzik magukat e mérhetetlen gyötrelm láttán, akik nem akarnak cinkostársak lenni abban, ami történik, és ami továbbra is történik Gázában. A gázai gyermekek mély, szomorú tekintete, a szenvedés és az éhezés miatt hullatott könnyeik, a súlyos testi és érzelmi megrázkódtatás mind egy-egy néma sikoly az emberiség felé. A Szentatya erőteljes felhívásait, a mentőszirénák szívfacsaró hangját, a nemzetközi civil társadalom mozgósítását, az államfők, tekintélyes vezetők és kiemelkedő személyiségek szavait mind figyelmen kívül hagyják azok, akik továbbra is mindenféle fegyvereket emelnek a fegyvertelenekre, és akik nem fogják fel, hogy a megtagadott jogok olyan örökséget jelentenek, amit nem lehet kitörölni a történelemből. A gázai gyermekek tekintete, könnyei, összetört és reszkető kis testei felháborítanak bennünket, és arra készítetnek, hogy békéért kiáltsunk, hogy éhezünk és szomjazunk az igazságra!

„Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságot, mert majd elteltnek vele” (Mt 5,6). A gázai emberek tragikus helyzete és a tehetetlenség érzése oda vezet bennünket, hogy elveszítjük a reményt és a bizalmat. Mégis, az a bizonyosság, hogy a gázai éhezők és szomjazók egy nap majd betelnek, megerősíti elkötelezettségünket, hogy követeljünk az igazságot.

Tiltakozó demonstráció

Július 20-án a kétségbeesés és az elfeledettség érzése arra vitte a gázai embereket, hogy tömeges tiltakozó tüntetést szervezzenek, és így üzenjenek a világnak: gyermekek halnak éhen. A lakosság hónapok óta szenved a túléléshez szükséges alapvető szükségletek hiányától, testük a közel kétvényi nélkülözés és szenvedés után legyengült és törékeny. Hónapok óta nem érkezik élelmiszer, gyógyszer és áram a Gázai övezetbe – ezeket a létfontosságú szükségleteket mindössze néhány kilométerre zárják el azoktól, akiknek szükségük lenne rájuk, és ez embertelen. A mentőszirénák hangja hosszú és fülsiketítő zajt kelt, és ennek fel kellene ébresztenie azoknak az eltompult lelkiis-

meretét, akik némán szemlélik a mészárlást, amely népirtássá válik, amikor az éhezőkől megtagadják az ételt, a szomjazóktól a vizet. Ez a legnagyobb botrány, egy olyan világ kitörölhetetlen szegénye, amely a gazdasági érdekeket és a hatalomvágyat az értékskála tetejére helyezte, az emberi életet és az emberi jogok tiszteletben tartását pedig a legalsó helyre.

Éhező gyermekek

Idősek, fogyatékossgal élő emberek és gyermekek teszik ki annak a népességnek a nagy és sebezhető részét, amelynek nincs többé otthon-

na, és talán már földje sem. Ez a népesség ma nap mint nap halálos támadásoknak van kitéve, miközben sátrakban és rögtönzött menedékekben alszik. Azok rendkívül nagy számához, akik elvesztették életüket, akik még mindig a romok alatt vannak, akik megse-

besültek, akik elárvultak, most hozzáadódik azoknak a fájdalommasan magas száma, akik az éhezés miatt haltak meg. A világ tudja, hogy már hónapok óta számtalan gyermek szenved alultápláltságtól, és hogy ezek haltak meg az éhezéstől a Gázai övezetben. Hihetetlennek tűnik, de mindez csupán néhány kilométerre történik attól a világtól, amely szükségén felül fogyaszt, és elpazarolja a létfontosságú erőforrásokat. A világ előben nézi az éhező gyermekek elkerülhető halálát: a kilencszáz áldozat közül, akiket meggyilkoltak, miközben megalázva, egy darab kenyérért álltak sorba, a legtöbben apák voltak, akik megpróbáltak élelmet szerezni a családjuknak. Azok, akiknek sikerült hazatérniük valamivel, amivel túlélhettek volna, gyakran már holtan találták gyermekeiket. Egy videó szívszaggató tragédiát látat: egy idős és törékeny férfit, aki, miközben ételért állt sorban, meghalt az éhezés és a hőség miatt. Ez a barátaim mindennapi, fájdalmas valósága Gázában, ahogy sok más emberé is – emberi lényeké,

Fordította: Hollósi Judit
Forrás és fotó: Vatican News angol nyelvű szerkesztősége

Pápai felhívás a komandai terrortámadás után

A pápa július 30-án, az általános kihallgatás végén megemlékezett a július 26-áról 27-ére virradó éjjel történt komandai terrortámadás áldozatairól, valamint a helsinki záróokmány aláírásának ötvenedik évfordulója kapcsán hangsúlyozta: ki kell tartani a párbeszédben, meg kell erősíteni az együttműködést, és a diplomáciát kell a konfliktusok megelőzésének és megoldásának elsődleges eszközévé tenni.

A Szentatya felhívásai az általános kihallgatás végén:

Ismételten kifejezem mély fájdalommat amiatt a brutális terrortámadás miatt, amely július 26-áról 27-ére virradó éjjel

vezérelve harmincöt ország új geopolitikai korszakot nyitott, elősegítve Kelet és Nyugat közeledését. Ez az esemény az emberi jogok iránti megújult érdeklődést is jelezte, különös

történt Komandában, a Kongói Demokratikus Köztársaság keleti részén, ahol több mint negyven keresztényt öltek meg egy imavirrasztás során a templomban és saját otthonaikban. Miközben az áldozatokat Isten szerető irgalmába ajánlom, imádkozom a sebesültekért és mindazokért a keresztényekért, akik a világ bármely táján erőszaknak és üldöztetésnek vannak kitéve, és arra buzdítom a helyi és nemzetközi vezetőket, hogy működjenek együtt a hasonló tragédiák megelőzése érdekében.

Augusztus 1-jén lesz a helsinki záróokmány aláírásának ötvenedik évfordulója. A hidegháború idején a biztonság garantálásának vágyától

tekintettel a vallásszabadságra, amelyet az akkor kialakulóban lévő „Vancouveri Vagyvosztók” terjedő együttműködési struktúra egyik alapjának tartottak. A Szentoszák tevékeny részvétele a helsinki konferencián – Agostino Casaroli érsek képviselőtében – hozzájárult a béke melletti politikai és erkölcsi elköteleződéshez. Ma jobban, mint valaha elengedhetetlenül fontos megőrizni Helsinki szellemét: ki kell tartani a párbeszédben, meg kell erősíteni az együttműködést, és a diplomáciát kell a konfliktusok megelőzésének és megoldásának elsődleges eszközévé tenni.

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

Egyháztanítói címet kap Szent John Henry Newman

XIV. Leó pápa július 31-én Marcello Semeraro bíborost, a Szenttéavatási Ügyek Dikasztériumának prefektusát fogadva megerősítette a dikasztérium tagjaiként a bíborosok és püspökök plenáris ülésén részt vevők pozitív véleményét az Egyetemes Egyház Tanítója címről, amelyet hamarosan Szent John Henry Newmannek adományoznak.

XIV. Leó pápa július 31-én audiencián fogadta Marcello Semeraro bíborost, a Szenttéavatási Ügyek Dikasztériumának prefektusát. Az audiencián a Szentatya megerősítette a Szenttéavatási Ügyek Dikasztériuma tagjaiként a bíborosok és püspökök plenáris ülésén részt vevők pozitív véleményét az Egyetemes Egyház Tanítója címről, amelyet hamarosan Szent John Henry Newmannek adományoznak – tájékoztatót a Szentszéki Sajtóközpont.

Ferenc pápa 2019. október 13-án a Szent Péter téren avatta szentté John Henry Newman bíborost, teológust, a Néri Szent Fülöp Oratórium angliai alapítóját, a leghíresebb angol konvertitát, akinek a Világegyház október 9-én, katolizálása napján ünnepli emléknapját. John Henry Newman Londonban született anglikán édesapa gyermekeként, anyai ágon francia kálvinista felmenők leszármazottaként 1801. február 21-én.

„Emlékszem még arra a gondolatra (1815 lehetett, azt hiszem), hogy szeretnék erényes lenni, de vallásos nem. Volt valami a vallásosság képzetében, ami ellenemre volt. Azt sem láttam be, mi értelme lehet annak, ha valaki szereti Istent.” (Védőbeszéd életéért, 1864) A kamasz Newman tizenöt éves volt, amikor családja anyagi helyzete megrendült, ő maga pedig súlyos betegségekben esett át. Közben 1828-ban meghalt a húga, Mary. Mindezek hatására mélyreható változások következtek be a valláshoz, Istenhez fűződő viszonyában. 1825-ben anglikán pappá szentelték.

Oxfordban szolgált több helyen, 1828-tól 1843-ig az Oxfordi Egyetem Szűz Mária-templomának volt a lelkésze. Ekkor kezdte tanulmányozni az egyházat, ami elindította a katolizálás felé: „Ha mélyre megyünk a történelemben, megszűnünk protestánsnak lenni” – írja egyik esszéjében. Newman az egyik legnagyobb

hatású konvertita volt a viktoriánus Angliában; *Apologia pro vita sua* (Védőbeszéd életéért) című önéletrajzában részletesen leírja katolizálása folyamatát. Teológiai munkássága jelentős hatással volt a II. Vatikáni Zsinat gondolatvilágára.

1845-ben katolizált Boldog Dominic Barberi közreműködésével; 1847-ben pappá szentelték, majd belépett a Néri Szent Fülöp Oratóriumba. Angliába visszatérve megalapította a birminghami oratóriumot (1848), később két fiúiskolát is; tisztán látta a minőségi nevelés-oktatás fontosságát. XIII. Leó pápa kinevezte bíborossá 1879-ben. Önéletrajzában Newman úgy emlékezik vissza, hogy miután

katolikus lett, vallási nézeteinek története is befejeződött. „Tökéletes béke és elégedettség” töltötte el, egyetlen kétely sem gyötörte.

„A kinyilatkoztatás alapvető igazságaiban nem hittem szilárdabban, önuralmam nem lett nagyobb, buzgóságom nem gyarapodott; ami történt, olyan volt, mint amikor a háborgó tengerről a hajó kikötőbe fut: ez a boldogság pedig mind a mai napig töretlen maradt.” (Védőbeszéd életéért, 1864) Így semmilyen nehézséget nem okozott számára, hogy higgyen az átlányegülést tanában, miután hinni kezdett abban: Isten a Római Katolikus Egyházon keresztül szól, s az Egyház ezt a

tant az eredeti kinyilatkoztatás részének deklarálta.

Életének utolsó éveit csaknem teljes válságban élte le, szüntelenül a rózsafüzért imádkozva. 1890. augusztus 11-én hunyt el Birminghamben. Holttestét a templomban ravatalozták fel, ahova nagy számban jöttek különféle rangú és hitű emberek tiszteletüket kifejezni.

A szent közbenjárására az első csoda a 2000-es évek elején történt, Jack Sullivan bostoni diakónussal, aki gerincbetegsége miatt lebénulva John Henry Newman közbenjárását kérte, és orvosilag megmagyarázhatatlan módon teljesen felgyógyult betegségéből. A második csodában egy várandós édesanya részesült: az amerikai aszszony és gyermeke élete egyaránt veszélyben forrott, ezért fordult Newman bíboroshoz – orvosai nem tudtak szakmai magyarázattal szolgálni váratlan gyógyulására. A chicagói érsekség 2016. elején alapos kivizsgálás után továbbította a Newman bíboros közbenjárásának tulajdonított második csodás gyógyulásról szóló dokumentumokat a Vatikánnak.

Ferenc pápa 2019. február 12-én hagyta jóvá a Newman

bíboros közbenjárásának tulajdonított második csodát, amivel megnyílt az út a szentté avatás felé. John Henry Newman viszonylag lassan jutott el a szentté avatásig, különösen ha Teréz anyja, II. János Pál vagy XXIII. János esetével hasonlítjuk össze. Newman bíboros 1890-ben hunyt el; a szenttéavatási eljárást csak 68 évvel később indították el, 1958-ban; 1991-ben lett tiszteletreméltó II. János Pál pápa döntése nyomán; majd XVI. Benedek avatta boldoggá angliai útja alkalmával 2010. szeptember 19-én a birminghami Cofton parkban.

Gerhard Ludwig Müller *Aki fényt gyújtott a sötétségben – John Henry Newman élete és gondolkodása* című kiadványunk hamarosan újra megvásárolható lesz az Új Ember könyvesboltban (Budapest, V. kerület, Ferenciek tere 7–8.; nyitvatartás: hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 9-től 17 óráig; szombat: 10-től 18 óráig), valamint megrendelhető lesz az Új Ember online könyvtárházban.

Fordította: Thullner Szusanna és Verestói Nárcisz
Forrás és fotó: Szentszéki Sajtóközpont

Közel egymáshoz, közel a paradicsomi állapothoz

A Szent Damján-táborban jártunk

(Folytatás az 1. oldalról)

Norbi a világoszöld csapat tagja, a vezetőikkel együtt tizenhárman vannak. Nagyon tetszett neki a terápiás kutyás foglalkozás, mert simogatni és sétáltatni lehetett a kutyust, aki még pacsit is adott neki. Az itt töltött idő alatt Norbi egy-két barátira is szert tett, pedig azt mondja magáról, nem könnyen barátkozós típus.

Mesél az otthoni életéről is. Az ikertestvérével huszonhárom és fél évig külön utakon jártak, aztán az utóbbi tíz évben találkoztak, és januártól ugyanabban az otthonban élnek. „Feketemosogatóként dolgozom az otthonban. Szeretem a vizet, bár nem a mosogatószereket – teszi hozzá nevetve, és mutatja, hogy jól bírja a keze. – A szabadidőmben szeretek fellépni, szavalni, énekelni, benne vagyok az otthon színjátszó körében. Mi találjuk ki a darabokat. Filmezni is szoktam, meg blogot írni, de sportolni is.”

A közelben, a rendőrautónál plexipajzsral, bukósisakkal és gumibottal fényképezkednek a táborlakók, nagyon élvezik, be is ülnek a rendőrautóba. Enyhe és középsúlyos, valamint halmozottan fogyatékos gyerekeket és felnőtteket táboroztatnak itt. A beöltöztetés hatalmas élmény nekik. Van közöttük értelmi fogyatékossgal élők, Down-szindrómások, mozgássérültek és halmozottan sérültek is. Egyesek otthonban élnek, de a többség családban. A legfiatalabb táborozó nyolcéves, a legidősebb ötven feletti.

A táborozók és segítők leggyakrabban összekapaszkodnak, átkarolják egymást, vagy fogják egymás kezét. Azonnal feltűnik, milyen fontos nekik ez a fajta kapcsolódás, az érintés, a közelség: vigyáznak, hogy el ne vesszítsék egymást. A karoló kéz biztonságát ad, támaszt nyújt, hiányt pótol. Egy kerekesszékes fiút kiemelnek a kocsiából, segítők támogatásával pár lépést tesz előre, rendőrnök öltözve. Kicsit messzebb, a kerítésnél néhány gyerek fűvel eteti a szomszéd kecskéket és szamárakat, akik odaszaladtak hozzájuk. Az egyik segítő megkéri a másikat, hogy figyeljen egy kicsit Balázsra, akinek állandó támogatásra van szüksége – egyetlen pillanatra sem hagyják magára, legalább egyvalaki mindig szemmel tartja, kíséri, a közvetlen közelében marad.

A bejáratnál nem messze, a fák alatt többen csillámtetoválást készítenek egymásnak. „Általában autóval hozzák el a gyerekeket a táborba, de most is voltak, akik segítséget kértek tőlünk a szállítás megszervezésében. Figyelni kell, hogy a kerekesszék beférjen az autóbba, mindenkinek az idejutását megoldjuk – mondja Görög Zsanett fő szervező, miközben „csillámtetvót” készít az egyik gyereknek. – Most kilencvenötven táboroznak itt, összesen kétszázketten vagyunk. A segítők száma határozza meg, hogy hány táborozót tudunk fogadni, és a helyszín adottságai is korlátot jelenthetnek. Negyedszer vagyunk Bodajkon. Áprilisban zárjuk le a táborlakók jelentkezését, de

a segítőkét nem, hátha csatlakozna még valaki. A jelentkezésor megnézzük a diagnózist. Igyekezünk felvenni az új jelentkezőket, és azokat is, akik már régebb óta járnak Damján-táborba. Azt a legnehezebb eldönteni, hogy kit kell visszatartatnunk” – mondja, majd párja, Kocsis Balázs hozzátesszi: „Összeszorul az ember szíve, amikor azt kell megírni egy szülőnek, hogy a gyereke nem jöhet a táborba. Általában a jelentkezők harmadának kell ezt mondanunk.”

Balázs görögkatolikus kispap, most ő a tábor vezetője. Mindig a szeminárium kispapjai vezetik a táborot, hiszen évtizedek óta ezelőtt görögkatolikus papnövendékek hozták létre a Szent Damján-kört és a táborot is. Szavazással választják meg, ki lesz közülük a következő év fő felelőse. „A negyedévet fogom kezdeni ősszel. Zsanett a kedvesem, a Szent Damján-tábor nagy szerelmese. Tábor-szervezőként újoncok vagyunk, a korábbi években csoportvezetőként teljesen más tapasztalatokat szereztünk. Most meg kell oldanunk a váratlan helyzeteket. Ha például hirtelen lemondanak egy programot, ki kell találnunk, hogy helyette mivel fog foglalkozni kétszáz ember.” Elmondják, hogy szerződésben állnak a bodajki önkormányzattal, a konyhájuk szállítja ide az ebédet. „Egyre több támogatónk van a környéken, a rendőrök is a közelből érkeztek” – teszi hozzá Zsanett.

Tizenkét kispap van most jelen a táborban, a segítők harmada új. Az első nap minden segítő képzésen vesz részt. De vajon miért jön ide egy fiatal egy hétre? „Akkora szeretet van a gyerekekben! Ezt ők is érzik, ez a tábor arról szól – mondja Balázs. – Magunkba szívjuk ezt az elképesztő szeretetet, amit kifejeznek. Ezek a gyerekek igénylik, hogy megfogják a kezüket. Van, aki talán éppen azért vágyik a közelségre, mert nem biztos, hogy a hétköznapi életben megkapja; másoknak, főleg a családban élőknek ez természetes.” „Az esti lefekvésnél is látszik, ki az, aki családból jön. Ők jó éjt puszit adnak, kimondják, hogy szeretlek, és megölelik a segítőkét” – teszi hozzá Zsanett.

Egy tizenéves Down-szindrómás fiút függőágyban hintáztat a segítője, Andor, aki először van itt. „Nagyon meglepett, hogy milyen har-

móniába kerültünk Sanyival rögtön az első napon. Már akkor eldöntöttem, hogy jövőre is jövök. Sanyi már aznap azt mondta nekem: szeretlek. Ez nagyon megfogott, meghatódottam rajta. Azért határoztam el, hogy segítő leszek a

táborban, mert a kistestvérem Down-szindrómás. Jövőre őt is hozni szeretném.” Andor Hajdúdorogra jár iskolába, ott hallott a táborról a kispapoktól, akik elmondták, ez a fogyatékos gyerekekkel együtt töltött hét felejthetetlen lelki kapcsolódás és feltöltődés a segítőik számára is. „Sanyival egy korosztály vagyunk. Ő nem

nagyon szereti a programokat, ez a hinta a törzshelye. Tegnap viszont fociztunk és legóztunk, várakat építettünk. Este négy mesét is olvastunk neki. Sanyi addig nem alszik el, amíg puszit nem kap egy lánytól.”

Látom, hogy az egyik táborlakóval együtt énekel a segítője, mások csoportban beszélgetnek, megint mások nagyokat huppanva ugrálnak a trambulinon, vagy kört alkotva egymásnak rúgják a labdát. Egy kerekesszékes fiú takarón fekszik, masszírozzák a kezét.

Tamás mindig szívesen beszélget, még kérdéseket is tesz fel nekem, bár nagyon nehezen képezi a szavakat. Kerekesszékben tolják, negyedszerre van vele a segítője, aki jól megérti őt, tolmácsolja nekem Tamás gondolatait. Megdöbbenek, hogy milyen kifinomult gondolkodásra utalnak a kérdései. Azt szeretné tudni, hogy újságíróként milyen a napirendem, és írhatok-e szabadon.

Matyi nagyon szereti a zenét, most is hallgatja, a Tűzvarázsló és a P. Mobil számai a kedvencei. Ez a tizenegyedik tábor. Kerekesszékben ül, egyáltalán nem lát, de érzi, hol vagyok, és mi van körülötte. Miközben arról beszél, hogy a segítőkét kedvesek és aranyosnak tartja, elérzékenyül. „Minden tetszett a táborban, csak a kutyák nem, mert félek tőlük. Ma este buli lesz, de az búcsúbuli, mert holnap sajnos haza kell menni.” Amikor ez eszébe jut, elsírja magát, és kéri a segítőjét, hogy ölelje meg. Vigasztaljuk, hogy addig még rengeteg jó dolog lesz a táborban, délután például jönnek a motorosok.

Rebeka segítőként van itt, bemutatja Alexet, aki most is zenét hallgat, és nagyon szívesen bulizik. „Ő a mi »jósnőnk«: ha megadunk neki egy dátumot, megmondja, melyik napra esett vagy fog esni a jövőben. Általában szülinapokat szoktunk kérdezni tőle. Csoda, hogyan csinálja! Bármilyen dátumról meg tudja mondani, milyen nap volt aznap, még a régmúltból is.” Rebeka másodszor jött a táborba segítőnek, a nővére már régóta táboroztat. Ismerteti velem a napirendet is. „Hét-nyolc óra között szoktunk felkelni, nyolc-

első táborom – mondja Kiara, egy új segítő. – Görögkatolikus vagyok, többször láttam a Hajdúdorogi Főegyházmegye Facebook-oldalán a tábor hirdetését. Gyógypedagógus leszek, szeretek gyerekekkel foglalkozni. Teljesen elvarázsolt, hogy mennyi szeretet árad az itt készült fotókról. Csodának tartom azt is, hogy a szülők elengedik a gyerekeiket nem szakképzett emberek közé, és már több mint huszonöt éve működik a tábor. A laikusok

szeretete és odafigyelése vezérli ezt a táborot, meg nyilván a Szentlélek.” Kiarát az vitte a gyógypedagógia felé, hogy megtapasztalta: akik fogyatékossgal élnek, azok igazán tisztán tudnak szeretni, előttük nem lehet „maszkot viselni”.

Kalász Nándor görögkatolikus kispap először jár Damján-táborban. „A szemináriumban már januárban arról beszélgettek a régi damjános évfolyamtársaim, mikor lesz már a tábor. Itt gyakorlatilag gyerekek lehetünk. Gyerekekkel vagyunk együtt, játszhatunk, ami mindenkinek hatalmas élmény. A csapatomban lévő fiúk is sírnak már, hogy nem akarnak hazamenni.”

Kérdezem, nem furcsa-e számukra ez az összekapaszkodás, amit megélnék itt, és az, hogy a táborlakók ennyire rájuk vannak utalva. „Szerintem ez közelebb van a paradicsomi állapothoz, mint a mi világunk, ahol megvannak a

„Vacsora után kezdődik a várva várt buli. Tegnap élő zene volt, Matyival végigroptam az estét, ritmusra tologattam a kerekesszéket. A partit egy kispap elmélkedéssel zárja le, imádkozunk, és elénekeljük az Erdő mellett estvéledtem kezdetű dalt. Azután mindenkit lefűrdetünk, van, akihez ketten is kellünk. A gyerekek az otthoni életükben is másokra vannak utalva, hozzászóltak ehhez. Megvan bennük a természetes bizalom,

hagyják, hogy megmosdassuk őket” – mondja Nándi, s közben egy olyan fiúra figyel, aki egyáltalán nem beszél, kézjelekkel kommunikál. Ha szeret valakit, annak megkopogtatja a vállát. Nándi büszkén mondja, hogy az övét is megkopogtatta már.

„Hiszem, hogy a kicsinyeké a mennyek országa. Tanulunk kell tőlük a gyermeki tisztaságot és egyszerűséget. Leendő papokként tudnunk kell közeledni hozzájuk, megtalálni velük a közös hangot, mert hozzájuk is el kell vinnünk az evangéliumot, a szentségeket, Krisztust. Van egy táborlakó lány, aki tableten kommunikál, egy applikáció segítségével. Ha valamit mondani akar, előveszi a tabletet. Sokszor megnyomja az ima gombot, így kéri, hogy imádkozzunk. Amikor közösen imádkozunk, aki tud, teli torokból énekel.”

Ebben a pillanatban érzem közénk Isti, friss csillámtetvóval a karján: „Frida, szeretlek.” Rövid kérdéseket teszek fel neki, mert rövid válaszokat ad. Kérdezem, szokott-e imádkozni. Mondja, hogy mindennap, azt, amit az Úr Jézus. „Eszembe jutnak az imádságok, magamtól szoktam imádkozni. A Jóistenhez, Szűz Máriához – mondja. – Számomra a Jóisten lelki támasz. Tud segíteni sok mindenben. Úgy képzelem el őt, hogy feltámadt. Érzékelem, hogy küld jeleket. Ha valami megérint, megérezem, az az ő jele.”

„Isti közelről lát, tud borotválkozni, haját zselézni, kölnizni” – meséli Nándi, majd azt is elmondja róla, hogy a tegnapi Ki mit tud?-on közönségkedvenc lett. Kiöltözött, nyakkendőt vett fel és inget, úgy énekel. Isti büszkén mutatja, milyen szépen színezte ki a színezőt. Tűpontos, sehol nem megy ki a vonalból, és sok színt használ. Pedig csak közelre lát, sokdioptriás szemüveggel.

Itt mindenki karszalagot visel, a csapata színének megfelelően. Ezeket és a sok-sok pólon olvasható a tábor mottója: „Hordozzátok egymást terhé!” Ennél szebben nem is lehetne.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

Az Ágoston-rend Magyarországon az újkortól napjainkig

(Folytatás az 1. oldalról)

– **Hogyan hatott az oszmán hódítás és a reformáció a magyar szerzetesrendekre?**

Siptár Dániel: A 16. század közepére csupán néhány ferences és pálos kolostor maradt az egész országban, azok is inkább a nyugati határszélen. A többi nagy rend, a bencések, a ciszterciek, a domonkosok, a karmeliták és az ágostonosok valamennyi intézményüket elvesztették, újra le kellett telepíteni őket a kora újkorban. A középkori kolostorhálózat összeomlása után a szerzetesek főként Ausztria felől, kisebb mértékben Lengyelország, Itália és a Balkán-félsziget felől érkeztek.

– **Hogyan kell elképzelnünk a szerzetesrendek betelepülését?**

S. D.: Az oszmán hódítás alatt élő maradék katolikusokhoz egyfelől a Szentszék küldött missziókat, ők a helybeli lakosság körében végeztek lelkipásztori szolgálatot a 16. század végétől, de főként a 17. század első felétől. A szerzetesség visszatérésének másik forrása a Magyar Királyság uralkodóinak székhelye, Bécs volt. Bécs és Róma nem akarta magára hagyni a megszánt területeken élő katolikus lakosságot. Kolostorok és rendházak jöttek létre kisebb számban a török hódoltság és Erdély, nagyobb számban a Magyar Királyság területén. Az udvarnak voltak elképzelései arról, mely szerzetesrendeket szeretné látni egy-egy adott területen, de az utóbbiaknak is megvoltak a maguk igényei. A jezsuiták például terjeszkedni szeretettek volna a hódoltságban, hiszen rendalapítójuk egyik korai célja volt, hogy iszlám területen is végezzenek missziós munkát. A szerzetesrendek és az udvar között egyfajta játszma folyt, ki hol telepedhet meg. Az udvar kevésbé támogatta a pálosokat, sokkal inkább a ferenceseket és a jezsuitákat.

– **Magyarország mely területeire települt vissza az Ágoston-rend?**

S. D.: Az ágostonosok kora újkori magyarországi jelenléte nagyon csekély a középkoréhoz képest. Ekkor többségében az osztrák örökös tartományokból származó és a magyarországi német ajkú szerzetesek alkották az itteni közösségeket, éppen ezért inkább a német anyanyelvű lakosság körében voltak népszerűek. A legelső székhelyük Lékán volt, majd Buda és Pécs adott helyet nekik.

– **Mi történt a régebbi kolostoraikkal?**

Dózsa Gábor: 1629-ben Pázmány Péter Nagyszombatban zsinatot tartott, ahol az ágostonos remeterendi szerzetesházakat is számba vette. Magyarországi források hiányában csak olyan, egyetemes történeti munkákra tá-

maszkodhatott, melyekben felsorolták a rend házait, de már ő sem talált pontos adatokat arra nézve, hogy ezek hol helyezkedtek el a településeken. **S. D.:** Ha véletlenül tudták is, melyik épület volt régebben a kolostoruk, legtöbbször akkor sem kaphatták meg ezeket, mert addigra azok már egy másik szerzetesrendhez tartoztak, vagy gazdasági célokra használták őket, esetleg városi intézmény, például iskola működött bennük. Célravezetőbb volt hát teljesen új kolostorokat alapítani.

– **Hogyan alapították meg ezeket?**

S. D.: Lékán a 17. század ötvenes éveiben hozták létre az ágostonos kolostort. Ez az az időszak, amikor karizmatikus katolikus egyéniségek elkezdtek katolikus hitre téríteni a magyarországi arisztokrácia tagjait, mivel korábban szinte valamennyi magyar arisztokrata család átvette a lutheri irányzatot. Az ő rekatolizálásától várható volt, hogy a birtokaikon is elterjesztik majd a katolikus hitet. Bécsben fontos Ágoston-rendi központ épült ki a 17. század közepére. Két kolostoruk is volt, a sarutlan és a sarus ágostonosoké. Egy ott működő ír ágostonos atya,

Dózsa Gábor

Nicholas Donellan térítette katolikus hitre Nádasdy Ferenc országbíró. Az ír katolikus papok és szerzetesek ekkoriban üldözést szenvedtek a hazájukban, így sokan működtek Európa más országaiban. Nádasdy Ferenc halálából az egyik birtokközpontjában, Lékán letelepítette a rendet, Bécsből hívott meg szerzeteseket. A következő kolostoruk Budán épült.

– **Mit tudunk a budai új alapításról?**

D. G.: Az ágostonosok szeretnék volna visszaszerezni Budán a középkori ingatlanjaikat. A Szent Istvánról elnevezett középkori kolostoruk a mai budai vár alatt, Szent István város suburbiumban, a mai kapucinus templom mellett, a Szalag utca elején volt.

S. D.: Budán ezeket az ingatlanokat már nem sikerült megtalálni, de a rend közeli birtokokat és városi telket vásárolt Buda visszafoglalása után. Az országúti (Margit körúti) ferences templom II. József uralkodásáig az övék volt. Ez az országúti rendház

lett az ágostonosok központja, az itteni szerzetesek a vízivárosi német lakosság lelkipásztorai voltak. Maguk is német ajkúak lévén németül prédikáltak. Kialakult az osztrák–magyar rendtartomány, melynek harmadik hazai kolostorát Pécsen alapították. A budai és a lékai két nagy rendházban általában legalább tizenketten éltek, Pécsen hat-nyolc szerzetes lehetett. A vízivárosi ferencesek eredetileg a Szent Ferenc sebei templom melletti kolostorban éltek, a Batthyány téren. Amikor II. József feloszlatta az ágostonosokat, a ferenceseket áthelyezte az Országútra, az Erzsébet-apácákat pedig betelepítette a vízivárosi kolostorukba.

– **A pécsi rendház hogyan jött létre?**

S. D.: A budai kamarai adminisztráció igazgatási szerv volt az oszmán hódítás utáni újjáépítés idején. E szervezet pécsi tisztviselőjének a felesége szerette volna, ha a városban újra megtelepednek az ágostonosok. 1702-ben egy pici telket adott nekik, de csak a szatmári béke után, 1712–1713-ban jött létre a pécsi közösség.

D. G.: A pécsi kolostor 1750-ben egy tűzvészben jelentős károkat szenvedett, majdnem elpusztult, de egy szűk évtized

alatt újjáépítették, és egészen a II. József-féle feloszlatásig működött. Az ág is húzta ezt a pécsi kolostort, mégis fennmaradt, amíg lehetett. Plébániái funkciókat is ellátott, fontos feladata volt a város egyházi életében, amelyben egyébként négy koldulórend is helyet kapott: az ágostonosok mellett a ferencesek, a domonkosok és a kapucinusok.

S. D.: A mai napig Ágoston térnek hívják Pécsen azt a teret, ahol a templomuk található, de a 18. század vége óta nincsenek itt jelen az ágostonosok.

– **Volt a rendnek az újkorban valamilyen sajátos feladata vagy lelkiisége?**

S. D.: A középkor óta van az ágostonosoknak egy érdekes, egyúttal eléggé formális privilégiumuk: ők viselik a római pápai palota kápolnájának sekrestyése címet. Koldulórendként Magyarországon az újkorban is lelkipásztorok voltak, főként a német anyanyelvűek körében, hasonlóan a domonkosokhoz vagy a kapucinusokhoz. Az ágostonosokat a lelkiiségük és a tanításuk

különböztette meg a többi rendtől. Hangsúlyosabb volt náluk az a kegyelemtan, amely az emberi természetéről – Szent Ágoston nyomán – sötétebb képet fest. Lelkiességükben lényeges volt a közösség: az egyén elé helyezték az összetartozást, ami szintén Szent Ágoston tanításából eredeztethető. Mint más szerzetesrendek, az ágostonosok is sajátos vallási társulatokat, kongregációkat, szodalitásokat hoztak létre a hívek számára. Az ágostonosoknak két fontosabb társulatuk volt. Az övtársulat laikus tagjai szerzetesi övet viseltek, különösen tisztelték Szűz Máriát és névadójuk édesanyját, Szent Mónikát, rajtuk keresztül pedig hangsúlyozták az édesanyák szerepét, ami különlegesség ebben a korban. A másik társulatot Tolen-tinói Szent Miklósról nevezték el, aki a középkorban élt, és a 15. században avatták szentté.

– **Az Ágoston-rendieknek ekkor csak Lékán, Budán és Pécsen volt kolostoruk?**

D. G.: Fiume alapítása a 14. század elejéhez, közepéhez köthető. 1314-ből maradt fenn az első forrás, amely jelzi, hogy itt megtelepedtek az ágostonosok. A középkor végéig a bajor provinciához tartozott ez a jelentős kolostor, Fiumét csak néhány évvel a rend feloszlatása előtt csatolták Magyarországhoz. A középkor végén ez a kolostor volt a legdélebb fekvő ágostonos ház. A Trsat folyó túloldalán ferences kolostor épült, a középkor végéig e két szerzetesi központ határozta meg a város életét. A 16. század első évtizedeiben elnéptelenedett a város, a rendház azonban folyamatosan működött, egészen a 18. század végéig, ami nem

sok közép-európai kolostorról mondható el, a fiumein kívül csak a brünniről és a krakkóiról. Még Bécsben is több ízben változott az ágostonos kolostorok helye, sőt néhány évtizedig a szerzetesi élet is szűntelt.

S. D.: Teljesen hivatalosan csak Mária Terézia uralkodásának utolsó éveitől nevezhetjük magyarországi rendháznak a fiumei kolostort, ugyanis az uralkodó ekkor tette a magyar korona városállamává Fiumét. Az ottani ágostonosoknak így szinte semmi közük nincs a magyar rendházakhoz, mert túl rövid idő adatott nekik a szerzetesrendek eltörléséig. A II. József-féle feloszlatások az Ágoston-rendet is érintették az 1780-as évek második felében: ekkor mind a három (Fiumével együtt négy) magyarországi rendház megszűnt.

– **Mi történt az ágostonos szerzetesekkel a feloszlítás után?**

S. D.: Általában világi papok lettek, de voltak olyanok is, akik inkább más rendházakba mentek. II. József nem minden szerzetesrendet oszlatott fel, és nem is feltétlenül teljes

Siptár Dániel

rendeket. Inkább bizonyos rendházakat számolt fel, de ennek áldozatul estek a magyarországi és az osztrák ágostonos kolostorok is. A rend budai házát megkapták a ferencesek, a lékai kolostor pedig a világi papság kezelésébe került.

– **Kik azok a híres magyarok, akik kapcsolatot tartottak Ágoston-rendi szerzetesekkel? Mint említette, Nádasdy Ferenc országbíró is egy ír szerzetes katolizálta.**

S. D.: A költő és hadvezér Zrínyi Miklós udvarában Mark Forstall Ágoston-rendi szerzetes volt a történetíró és az udvari káplán. Ő ugyanúgy ír volt, mint Nicholas Donellan. Latin nyelvű, máig kiadatlan Zrínyi-családtörténete, a *Stemmatographia* tartalmazza az egyik leírást a híres és gyanús, vadászat közbeni haláláról. Amikor Mark Forstall visszakérült Írországba, püspöki rangot kapott. A Zrínyiek, a Nádasdyak, a Batthyányak és általában a dunántúli arisztokrata családok a bécsi ágostonosokkal is közvetlenül tartották a kapcsolatot.

D. G.: Érdekes, hogy Zsigmond királynak egy svábtüiringiai ágostonos szerzetes volt az orvosa, pedig a természettudományok és az orvoslás művelése nem volt jellemző a koldulórendekre.

– **Sokféle ágostonos irányzatról hallani. Ejszünk néhány szót ezekről is!**

S. D.: Az ágostoni regula a 4. század végén keletkezett, rövidebb és általánosabb, mint a 6. századi bencés regula. Sok szerzetesközösség használja kiindulópontként, sőt néhány rendnek még a nevében is benne van Szent Ágoston neve. A premontrei rend ágostonos kanonoki közösségből alakult ki. A középkorban és az újkorban is léteztek ágostonos kanonokok, de nem keverendő össze az Ágoston-renddel (Ordo Sancti Augustini – OSA), ami eredetileg remeterend volt a neve szerint, és amelynek Leó pápa is a tagja.

D. G.: Az ágostonos kanonokok igazgatási és szervezeti szempontból soha nem álltak össze egy nagy közös renddé. Egy ágostonos kanonok IV. Jenő néven pápa lett a középkorban, de az Ágoston-rendnek mind ez ideig nem volt pápája. Ugyanakkor a 15. századtól kezdve számos bíborost

adtak az Egyháznak, a legkiemelkedőbb személyiségeiket.

S. D.: A 16. században megjelent a remeterend rekollektus és „sarutlan” ágazata is, amelyek visszatértek az eredeti karizmákhoz. Ezek Spanyolországban, Itáliában és Franciaországban terjedtek el. A sarutlanok arról kapták a nevüket, hogy egyszerű fonott lábbeliben jártak, egyébként főtt ételt sem ehtettek. A rekollektusokat és a sarutlanokat a 20. század első felében leválasztották az eredeti Ágoston-rendről.

– **Világszerte elterjedt az Ágoston-rend. Mikor kezdődött ez a folyamat?**

S. D.: Noha az ágostonosokat megtizedelte a lutheri mozgalom, majd a 18. század végén a francia forradalom atrocitásai, mégis ezekben az években kezdtek terjeszkedni, előbb Dél-Amerika és Dél-Ázsia, majd Észak-Amerika, Kína, Ausztrália irányában. A válságok segítették azokat a folyamatokat, amelyek Európán kívülre irányították a figyelmet. Az Ágoston-rend eddigi legnagyobb kiterjedése az 1970-es évekre alakult ki: ekkor 41 országban 28 rendtartományban működtek, 474 rendházban, több mint 4 ezer rendtaggal. De máig minden kontinensen jelen van a rend.

– **A mi térségünkre is jellemző mostanában a jelenlétük?**

D. G.: Közép-Kelet-Európában a 20. század közepén kezdődött egy megújulás, ekkor tértek vissza az ágostonosok Ausztriába. Szent II. János Pál pápa támogatása révén az 1980-as években megindult az élet a krakkói Szent Katalin-kolostorban és Boroszló kolostorában. A prágai kolostort nem kapták vissza az ágostonosok, de megtelepedtek a város szélén, ráadásul a cseh tartományfőnök amerikai származású, ahogyan XIV. Leó pápa is. A kétezres évek elején épült egy szlovák Ágoston-rendi kolostor és templom Kassán, a város szélén. Itt már a 15. század elején megpróbált letelepedni a rend, akkor nem sikerült, a 21. században viszont igen. Magyarországon körül tehát jelentős helyeken újult meg az Ágoston-rend. Nálunk eddig nem tudott gyökeret verni, de bízunk Isten kegyelmében és a kedvező jövőben!

Vámossy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPENZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrásy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra.

SZOLGÁLTATÁS

HAGYATÉKOT veszek, vételnél ingyen lomtalanítok, lakáskiürítést vállalok, azonnal. Kozák János 06/30-735-0043

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltániszentség előtt. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családkozhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisét mutatnak be Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért a Városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: 2025. szeptember 6., szombat, október 6., hétfő, november 6., csütörtök, december 6., szombat. A szentmisék 7 órakor kezdődnek.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): augusztus 28-án Ocsovai Grácián atya lelkigyakorlata: „Angyalos Boldogasszony”. Szeptember 25-én 18 órától 28-án 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Győzelmünk a gonosz hatalma fölött”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

„Ne félj, nem ítéllek ell!” „Ne sírj, ne bánkódj!” A magzatvesztés fájdalmát hordozók lelkigyakorlata lesz 2025. szeptember 4-7. között, csütörtöktől vasárnapig, Budapest környékén. Vezető: Kovács Ferenc állandó diakónus és K. Treer Mária mentálhigiénés lelkigondozó. Várják mindazokat, akik gyermeküket vetélés, abortusz, koraszülés miatt, illetve lombikbabjukat veszítették el. A gyász érzése nem válogat hívó és nem hívó társaink között. Jelentkezés: +36/20-823-2201 (Mária), e-mail: nefeljinemitellek@gmail.com

MAGYAR MISE

Nagyboldogasszony ünnepén, augusztus 15-én 13 órakor magyar mise lesz az ausztriai Boldogasszony (Frauenkirchen) falu felségesen szép kegytemplomában. A bazilika legegyszerűbben a körülbelül 20 kilométerre fekvő Fertőd felől közelíthető meg. A szentmise főcelebránása és ünnepi szónoka főtisztelendő Orosch János nagyszombati érsek atya lesz. Mindenkit szeretettel várnak.

BÚCSÚ

Nagykapornak-Remetekerti búcsú lesz 2025. augusztus 17-én (vasárnap) 11 órakor. Az ünnepi szentmisét vezeti Fekete Szabolcs Benedek szombathelyi segédpüspök. A szentmisén közreműködnek a nagykapornaki és búcsúszentlászlói templomok kórusai, valamint a Zala Brass fúvóegyüttes.

Máriakéménden Nagyboldogasszony-napi főbúcsút tartanak 2025. augusztus 17-én, vasárnap. 14 órától rózsafüzér-ájtatosság, a 14.30-tól kezdődő ünnepi szentmise főcelebránása Tomaskovity Szabolcs dusnoki megbízott adminisztrátor lesz.

MINDSZENTYNEUM
ZALAEGRSZÉZ

2025. augusztus 20.
Szent István-nap a Mindszentyneumban

A nemzeti ünnepnapon kiállításaink
ingyenesen látogathatók!

További programok: mindszentyneum.hu

NAGY ZARÁNDOKLAT
LA SALETTE, LOURDES, SANTIAGO, FATIMA
aug. 29 - szept. 7. | 10 nap | 649.900 Ft/fő
MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
szeptember 10-14. | 5 nap | 149.900 Ft/fő
FATIMAI ZARÁNDOKLAT
szeptember 17-22. | 6 nap | 439.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT MEDJUGORJÉBA
október 2-5. | 4 nap | 119.900 Ft/fő
MÁRIARADNAI BÚCSÚ
DÉL-ERDÉLYI BARANGOLÁSSAL
október 6-8. | 3 nap | 99.900 Ft/fő
FATIMAI ZARÁNDOKLAT
október 15-20. | 6 nap | 459.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA
október 17-21. | 5 nap | 179.900 Ft/fő
MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
október 22-26. | 5 nap | 149.900 Ft/fő
SZENTÉVI ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
november 12-16. | 5 nap | 399.900 Ft/fő
ADVENTI ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA
december 3-7. | 5 nap | 349.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

A Badacsony hegy oldalában található Szent István-kápolna búcsúi szentmiséjét augusztus 20-án szerdán 11 órakor tartják a hegyoldalban, a régi kolónia helyén, a Klastrom kút közelében. A szentmisét követően lesz az új kenyér megáldása és megszegése!

SZAKIRÁNYÚ KÉPZÉS

A Brenner János Hittudományi Főiskola Vallásturisztikai szakember szakirányú továbbképzést indít Győrben. A hallgatók a megszerzett ismeretek birtokában képesek a hazai szakrális helyek, Magyarország vallási értékkincseinek szervezett bemutatására, vallásturisztikai vállalkozás menedzsmenjtére. A képzés időtartama 2 félév. A jelentkezés feltételei: egy nyelvből középfokú állami nyelvvizsga vagy azzal egyenértékű tanúsítvány ÉS turizmus vendéglátás BA/MA szakon, illetve idegenforgalom és szálloda főiskolai szakon szerzett oklevél vagy vendéglátás-idegenforgalom szakmacsoportban szerzett OKJ-s bizonyítvány vagy hitéleti, gazdaságtudományok (fentiekben túli szakok), pedagógusképzés, társadalomtudományok képzési területen minimum alapképzési szakon, illetve főiskolai szintű képzésben szerzett oklevél. A képzés díja: 200.000 Ft/félév. Jelentkezési határidő: 2025. augusztus 23. A jelentkezési lap (és tájékoztató a kötelező mellékletekről) a Főiskola honlapján érhető el: <https://bjhf.hu/foiskola/tartalmak/22-jelentkezes-es-felveteli>. A dokumentumokat a főiskola címére kell megküldeni: Brenner János Hittudományi Főiskola, 9021 Győr, Káptalandomb 7.

KÁNTORKÉPZÉS

A Székesfehérvári Egyházmegyei Kántorképző Tanfolyam 2025 szeptemberétől első évfolyamot indít. Várunk minden olyan jelentkezőt, aki érdeklődik a szent liturgia és az egyházzene iránt, továbbá szívesen teljesítene kántori szolgálatot. Érdeklődés esetén a megadott címre elküldjük a jelentkezés pontos feltételeit. A jelentkezési tájékoztató és a jelentkezési ív letölthető az egyházmegye honlapjáról. Postacím: Egyházmegyei Kántorképző Tanfolyam, 8000 Székesfehérvár, Városház tér 5. E-mail: wasztljanos@gmail.com

KOLLÉGIUM

Felvételit hirdet a debreceni Szent László Katolikus Szakkollégium a 2025/2026-os tanévre egyetemista fiúk számára. A szakkollégiumba a Debreceni Egyetem bármely nappali tagozatos képzésén részt vevő hallgató jelentkezhet. Jelentkezési határidő: 2025. augusztus 8. Bővebb információ: <https://delelkes.dnyem.hu/>
A miskolci Görögkatolikus Roma Szakkollégium felvételt hirdet. A szakkollégium azok jelentkezését várja, akik felsőoktatási képzésben vesznek részt; roma nemzetiségűek vagy hátrányos helyzetűek; akiket érdekelnek a közösségi és szakmai programok; akik nyitottak a roma kultúra iránt. A jelentkezéshez szükséges: kitöltött jelentkezési lap, motivációs levél, fényképes Europass-önéletrajz, lelkész ajánlás. Jelentkezési határidő: augusztus 11. A jelentkezési szándékot e-mailben vagy telefonon lehet jelezni, és a szakkollégium elküldi a jelentkezési lapot. Elérhetőségek: e-mail: gkciganyszakkolli@gmail.com; telefon: 06/30-723-1005; honlap: <https://www.gkc-szakkolli.hu/>

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA
EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN
URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,
valamint

ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203–8912; E-mail: urnairoda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203–8915; E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00 Szombaton 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

KIÁLLÍTÁS

„Bogáncs és lilium – Magdolnák virágai” címmel kiállítás nyílt a veszprémi várnegyedben a Biró–Giczey Ház freskós termeiben. A tárlat hétfő kivételével mindennap megtekinthető: keddtől péntekig 17–19 óráig, szombaton és vasárnap 10–19 óráig. A Veszprémi Érsekség történetének egyik legjelentősebb eseményét, Bódi Mária Magdolna boldoggá avatását ünnepli ebben az évben. A lilomos vértanú névadó szentjének, Mária Magdolna életének eseményeit bemutató műtárgyakat nézve közelebb kerülhetünk Bódi Magdi és Szent Mária Magdolna titkaihoz.

PROGRAMAJÁNLO

A Pogány Madonna nyomában a Tihanyi Bencés Apátságban. 1981. május 28-án mutatták be a hazai mozikban *A Pogány Madonna* című, kultikussá vált filmet, amelynek tihanyi apátságbeli forgatási helyszíneit Bujtor Balázs hegedűművész-koncertmester és barátai, valamint Barkó Ágoston tihanyi bencés atya vezetésével járhatják be az érdeklődők augusztus 11-én, hétfőn, illetve 18-án, hétfőn 14 órától 15.45-ig, 16 órától 17.45-ig. A program időtartama 100 perc.

HIRDETMÉNY

Vámospércs Városi Önkormányzat az alábbi hirdetményt teszi közzé:

A Vámospércs belterület 1362 hrsz-on nyilvántartott, 1990-ben lezárt vámospércsi temetőt, mint tulajdonos a 145/1999. (X.1. Korm. rendelet 19.§ (3) bekezdés alapján megszünteti.

A lezárt és megszüntetésre kerülő temető kiürítésre (exhumálás) kerül, az első ütemben történő kiürítés végső időpontja: 2026. április 30.

Értesítjük az érintetteket, amennyiben a lejárt használati idejű temetési helyeken lévő holttestmaradványokat, mint az elhunyt hozzátartozói máshol el kívánják temettetni, erről a kiürítésre megjelölt időpontig kell gondoskodniuk. Hozzártartozói rendelkezés hiányában a kiürítési időt követő 6 hónap elteltével a holttestmaradványok egy közös sírhelyben kerülnek elhelyezésre.

További információval állunk rendelkezésükre a Vámospércs Városi Önkormányzat székhelyén személyesen a 4287 Vámospércs, Béke u. 1. szám alatt, vagy az alábbi telefonszámon: 06/52-591-508.

Vámospércs Városi Önkormányzat

Legyen a tanulás valódi perspektíva

A Katolikus Karitászt elindította iskolakezdési akcióját

A Katolikus Karitászt július 31-én tartotta „Legyen öröm az iskolakezdés!” elnevezésű kampányának megnyitóját a budapesti Szépilona kocsiszínben. Az akcióval, amely július 31-étől szeptember végéig tart, nemcsak a rászoruló gyerekek iskolakezdését, hanem egész éves tanulmányait támogatják országsszerte.

Az eseményen felszólalt Fekete Szabolcs Benedek, a Katolikus Karitászt püspök elnöke, valamint Zagya Richárd, a szervezet országos igazgatója, majd neves művészek valószínűleg a történeteken keresztül hívták fel a figyelmet azoknak a családoknak a helyzetéről, amelyek tragikus nehézségeken mennek keresztül. A szövegeket Dolhai Attila színművész, a székesfehérvári Vörösmarty Színház igazgatója, a Katolikus Karitászt önkéntese; Meskó Zsolt író, rendező; Molnár Levente operaénekes és Kristóf-Búzás Beáta, a szervezet kommunikációs munkatársa olvasta fel.

Az országos adománygyűjtő kampány egy villamos megcsörrenésével kezdődött. „Ma becsengetünk. Arra kérjük önöket, hogy csatlakozzanak hozzánk, és adjunk esélyt közösen azoknak a gyermekeknek, akiknek az iskola nem az új lehetőségek ígéretével, hanem a hiányok terhével indul! – buzdított Szabados Edina, a rendezvény moderátora, a Katolikus Karitászt kommunikációs ágazati vezetője. – Itt, a kampányhirdető villamos előtt üzenjük: a legnehezebb helyzetből is van kiút. A közös cselekvés, a segítő szándék, az odafigyelés célt, reményt és lendületet adhat azoknak, akiket most még a problémák sokasága szorít.”

Fekete Szabolcs Benedek püspök megnyitóbeszédében elmondta: több éve tapasztalja az iskolai tanévnyitók, hogy a gyerekek tényleg örülnek a tanévkezdésnek – nyilván nem a dolgozatok és felelések, valamint a korán kelés miatt, hanem azért, mert újra találkozhatnak az osztálytársaikkal, újabb barátságokat köthetnek, s végre személyesen is beszélgethetnek egymással, nem csak a képernyőn keresztül.

„A Legyen öröm az iskolakezdés! elsősorban a szülők megsegítésére irányul, hiszen sok családban több gyereket kell tanszerekkel ellátni, ami még az átlagosan keresők esetében is megterheli a kasszákat” – mondta, majd hozzátette: szeretné felhívni a cégek, vállalatok és vállalkozások figyelmét arra, hogy éljenek az iskolakezdési támogatás karitatív lehetőségével, hiszen ezt egyelőre csak tizennégy százalékok teszik.

„A mostani akciókkal mindenkit szeretnénk megszólítani, felekezettől függetlenül. Örülünk, hogy a többi felekezet segélyszervezetei is hasonló kampányokat indítanak. A Katolikus Egyház részéről a mai napon ezt mi is megteszük, és bízunk abban, hogy elérünk a jó szándékú emberek szívéhez.” Zagya Richárd ismertette az akció legfontosabb célkitűzéseit. „Ez a kampány sokkal több, mint egy néhány héten át tartó gyűjtés. Annak a hosszú és elkötelezett munkának a része, melyet a Karitászt naponta véghez a gyermekekért és a családokért. Nekik az iskolakezdés öröme, de egyben nehézséget, küzdelmet is jelent.” Mint mondta, a Katolikus Karitászt a beérkező adományokból a nehéz anyagi és érzelmi körülmények között élő családokat segíti, nemcsak iskolatáskával, tanszerekkel, hanem ösztönző tanulásegítő programokkal, fejlesztésekkel is.

A program ezerötszáz gyermeknek nyújt segítséget, de a mostani összefogással szeretnének további ezerötszázat elérni. „A Karitászt nemcsak augusztusban, alkalmi jelleggel van jelen, hanem csak adományoz, hanem fejleszt, kísér, a családok

mellett áll, és reményt közvetít” – hangsúlyozta az országos igazgató. A segítségnyújtás az év minden napján megnyilvánul a korrepetálásban, a tanulástámogatásban, a fejlesztésben. Mentórással, ösztönző jellegű motivációs programmal, tehetséggondozással is támogatják a hátrányos helyzetű tanulókat kora gyermekkorától egészen a pályaválasztásig, hogy valódi perspektíva nyíljon számukra.

„Gyermekeinkben, Jelenlét pontjainkon professzionális szakembereink és önkénteseink folyamatosan valószínűleg meg ezt a küldetést. A Karitászt célja, hogy esélyt adjon a rászorulóknak, és megérezzék, nincsenek egyedül, van számukra remény, és ők is lehetnek azért, hogy jobb sorsuk legyen.”

A Katolikus Karitászt iskolakezdési akciója július 31-étől szeptember 30-áig tart. Az ebben az időszakban érkező jótekonysági adományokat teljes egészében a hátrányos helyzetű iskolás gyermekek támogatására és fejlesztésére fordítják.

A 1356-os adományvonal hívása mellett (hívásonként 500 Ft) online adományozásra is lehetőség van a Katolikus Karitászt honlapján keresztül, „Iskolakezdés” megnevezéssel. A Karitászt központi bankszámlájára (Raiffeisen Bank 12011148-00124534-00100008) is örömmel fogadják a támogatásokat.

A kampány megnyitóján Dolhai Attila egy nyolcéves kislány és édesanyja történetét olvasta fel. Az anyát a férje elhagyta, otthonukat elárver-

rezték, nagyfia pedig tragikus körülmények között elhunyt. E borzalmas veszteségek után az édesanyjának még medenceontöréssel és egy dagadt megbetegedéssel is szembe kellett néznie. Takarítóként dolgozott, de a betegségei miatt elvesztette az állását, így alkalmi munkákból próbál boldogulni. A kislány számára a tanulás több mint feladat: menedék, esély, új kezdet. Segítsük őket! – mondta a színművész, majd az előkészített iskolaszereket, füzeteket és tolltartót bepakolta az új iskolatáskába: „Kedves Sári, használd szeretettel, egészséggel!” – mondta.

Meskó Zsolt a hatvankét éves, mozgáskorlátozott, légzőszervi megbetegedéssel küzdő Erzsébetet és családját mutatta be. Férje nap mint nap ápolja oxigénpótlásra szoruló feleségét, és gondoskodik Petiről, az unokájukról, akinek ő a hivataltalos gyámsága. Bevásárláskor a gyógyszerek ára miatt sokszor választás elé kerülnek: étel vagy élet? Peti iskolatáskája nehéz: nemcsak könyvekkel van tele, hanem aggodalmakkal

is. Tudja, nincs új füzet, nincs otthon laptop vagy internet, de tanul szorgalmasan, és a nagyszülei is segítik ebben. Ám egyre többször van szükségük arra, hogy valaki melléjük álljon – mondta az író-rendező, és megtöltötte Peti iskolatáskáját.

Molnár Levente három olyan gyerekről beszélt, akiknek az édesapja agyvérzést kapott, s emiatt már nem tud dolgozni. Az édesanya egyedül igyekszik fenntartani a családot, és várja, hogy végre megérkezzen a férje számára megítélt támogatás. A gyerekek érzik, hogy valami megváltozott: már nem jut új

Fekete Szabolcs Benedek püspök elmondta: a Katolikus Karitászt tizenötödik alkalommal hirdeti meg iskolakezdési akcióját. Hozzátette, sok olyan családot ismer, amelyek számára problémát jelent az iskolakezdés, pedig Szombathely jómódú város. „Igyekszünk támogatni a családokat. Sokan személyesen keresnek meg, de karitásztönkéntesek segítségével is próbáljuk fel térképezni, hogy egy adott területen kinek van szüksége segítségre.”

Meskó Zsolt számára ez az első alkalom, hogy csatlakozik a Katolikus Karitászt rendezvényéhez, de a segítés gondolata már fiatalon megszületett benne, látva szüleit, akik szívesen támogattak jótékonyági akciókat. „Egy újságcikket olvastam egy nyolcgyerkes család iskolakezdési kálváriájáról. Volt ott egy bankszámlaszám, átutaltam rá egy összeget, s abban a pillanatban, hogy ez megtörtént, hívott Dolhai Attila, hogy eljönnék-e a Karitászt sajtótájékoztatójára. Úgy éreztem, ez nem lehet véletlen, itt a helyem. Azt gondolom, egy jól működő iskola mindig ad, s ha lehetőségünk van, adjunk mi is. Jézus nem a magányos harcosok klubját, hanem közösséget hozott létre, amelyben figyelünk kell egymásra.”

Dolhai Attila elmondta: „A székesfehérvári színház vezetőjeként tornyosulnak előttem a feladatok, de amikor szembe-sülök a nehéz sorsokkal, eltörpülnek a rám váró kihívások.”

„A Legyen öröm az iskolakezdés! program nemcsak a szeptemberi iskolakezdésről szól, hanem a tanulás segítéséről, a gyermekek készségfejlesztéséről, motivációjuk erősítéséről is – válaszolta kérdésünkre Zagya Richárd. – Egész évben segítséget nyújtunk, odafigyelünk minden korosztályra, a gyermekek fogantatásától kezdve. A Jelenlét pontokon pedagógusaink figyelemmel kísérik a gyerekek fejlődését. Az iskolakezdési program mára komplex tanulástámogatási formává nőtte ki magát.”

Vámosy Erzsébet
Fotó: Vermes Tibor/
Katolikus Karitászt

Új „bejáratot” kap a veszprémi várnegyed

Egyedülálló megoldással teszik akadálymentessé a megújuló veszprémi várnegyedet: a várhegy belsejébe vezetett liftnek köszönhetően az egyházi-kulturális központ a kerekesszékekkel közlekedők, az idősek, valamint a babakocsit használó családok számára is könnyen megközelíthetővé válik.

A lift harminchat méter mélységű aknáját, illetve az ahhoz vezető alagutat speciális technológiával alakítják ki. A munkálatok július végén kezdődtek. Harminchat méteres

magasságba, a veszprémi várnegyed egyik legszebb kertjébe viszi majd fel a veszprémi várnegyedet és a városba látogatókat az a „rejtett” lift, amelynek kialakítása július végén kezdődött meg. A Veszprémi Főegyház-megye 2020-ban kezdett hozzá a tizennyolc érszéki épület – harmincöt ezer négyzetméter épített és tízezer négyzetméter zöldterület – megújításához. A műemléki beruházás részeként szeretnék minél könnyebben, akadálymentesen megközelíthetővé tenni az ország egyik legfontosabb egyházi és kulturális központját.

„A veszprémi várnegyed megújítása során arra törek-

szünk, hogy visszaállítsuk az épületegyüttes és a kertek

hiteles történeti képét, emellett érintetlenül őrizzük meg a

»várszoknya« látképét is. Ezért a legjobb megoldás egy rejtett lift kialakítása, amelynek aknája a várhegy belsejében fut” – mondta Vörös Tamás, a Veszprémi Főegyház-megye főépítésze.

A lift alsó állomását a Jókai Mór utcából lehet majd megközelíteni. A bejáratához egy alagúton végigsétálva jutnak el a látogatók. A felső állomást a Vár utca végén, a Köröndy Ház kertjében alakítják ki.

A különleges technológiával megvalósítandó lift több évtizede megoldásra váró problémákra nyújt választ, de legfontosabb célja az akadálymentesítés: a jövőben a

várnegyed nemcsak a kerekesszékekkel közlekedők, hanem a nehezebben mozgó, idősebb látogatók, valamint a babakocsit használó családok számára is könnyen megközelíthetővé válik.

Azért, hogy a munkálatok a környéken élők számára minél kevesebb kellemetlenséget okozzanak, a kivitelező a szálló por ellen permetezéssel védekezik majd, zajcsillapító burkolatot is készít, hétköznapi napokon 17 óra után és hétvégenként pedig nem lesz munkavégzés.

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyház-megye

HÍREK KÉPEKBEN

• **Szent Kamill-ünnepre** gyűltek össze immár hatodik alkalommal az ajaki római katolikus templomban július 19-én, ám a mostani különleges esemény volt. Amellett ugyanis, hogy a világegyházban jubileumi évnek örvendünk, a kamilliánusok egy másik jubileumi évet nyitottak Szent Kamill megtérésének 450. évfordulója alkalmából.

• **A szervezők nagy szeretettel hívják és várják** az érdeklődőket Gyöngyösre, az augusztus 23–24-én tartandó VII. Országos Cigánypasztorációs Lelkigyakorlatra. A férőhelyek száma korlátozott, ezért javasolják a mielőbbi jelentkezést. Határidő: augusztus 17., vasárnap. A tervezett programról és a további részletekről a boldogceferinoitezet.hu oldalon tájékozódhatnak.

• **Népszerű pedagógus- és hitéleti képzések,** valamint mesterszakok közül is választhatnak az idei pótfelvételén az Apor Vilmos Katolikus Főiskolára jelentkezők. Az intézmény egy új szakot is meghirdet: a négy féléves, állami ösztöndíjas formában is induló hittanár-nevelőtanár mesterképzésre olyan érdeklődőket várnak, akik pedagógusképzési területen legalább alapszakos diplomával rendelkeznek. A szakok teljes listáját és a legfontosabb információkat az érdeklődők a főiskola honlapján, valamint a felvi.hu-n találják meg.

Rászoruló gyerekeket segítenek a MosolyTáska akcióval

Az iskolakezdést támogatja a Máltai Szeretetszolgálat

Idén is gyűjt jó állapotú, tanszerekkel megtöltött iskolatáskát rászoruló gyermekeknek a Magyar Máltai Szeretetszolgálat. Nyáron a karitatív szervezet hetven gyűjtőpontján fogadják a táskákat, augusztus végétől szeptember 16-ig pedig az általános iskolákban adhatók le az adományok.

Új vagy jó állapotban lévő használt iskolatáskát, valamint tanszereket gyűjt a MosolyTáska programban a PontVelem Okos Program, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat (MMSZ) és a GLS Hungary. A jótékonyági akcióhoz az ország összes általános iskolája csatlakozhat a PontVelem weboldalán keresztül, hogy a gyerekek megismerhessék az adományozás örömét, egyúttal segítsék rászoruló kortársaikat. A program célja emellett, hogy a gyerekek megtanulják: az adományozás tudatos döntés, nem pedig a lomtalanítás alternatívája; a figyelmesen, a rászorulóknak szükségleteinek megfelelően összeállított adománycsomag válik valódi segítségnyújtássá.

A MosolyTáska akcióban a legszegényebb családok gyermekei kaphatnak támogatást, akik számára nehézséget okoz a tanévkezdéshez szükséges eszközök beszerzése és az év folyamán azok pótlása. A korábbi években átlagosan 1300 táska gyűlt össze. Az MMSZ és partnerei arra hívják a jó szándékú szülőket és gyerekeket, járuljanak hozzá felajánlásukkal, hogy idén 1500 gyermek kaphasson segítséget az iskolakezdéskor.

A szervezők arra kérik az iskolásokat, hogy a kinőtt, megunt, de még jó állapotban lévő vagy újonnan vásárolt iskolatáskáikból készítsenek MosolyTáskát; hibátlan és még jól használható táskájukat töltsék meg új tanszerekkel, és

írjanak bele egy személyes üzenetet is a táska új gazdájának, majd az adományt vigyék el a Máltai Szeretetszolgálat gyűjtőpontjaira, vagy adják le tanáruknak. A gyűjtés szeptember 16-ig tart – a nyár folyamán az MMSZ gyűjtőpontjain, augusztus 21-től pedig az iskolákban fogadják az adományokat. Az iskolákba érkezett felajánlásokat a GLS Hungary szállítja el a karitatív szervezet raktáraiba, ahol a minőségellenőrzés után eljuttatják őket a rászoruló gyerekeknek.

A tanévkezdésig beérkező táskákat a legszegényebb településeken élő gyerekeknek, illetve

a Máltai Szeretetszolgálatkal kapcsolatban álló rászoruló családok gyermekeinek adják át. A szeptember 1-je után érkező adományokat pedig a tanév során elhasználódott felszerelések pótlására használják majd olyan iskolákban és tanodákban, ahol a gyerekek családjai nem tudnak gondoskodni ezek beszerzéséről.

A MosolyTáska összeállításához segítséget nyújt a PontVelem weboldal, illetve egy videó a Máltai Szeretetszolgálat honlapján. Aki nem tud iskolatáskát felajánlani, de támogatná a gyerekek iskolakezdését, online átutalással az adomanyozz.hu oldalon keresztül megteheti.

Forrás: Magyar Máltai Szeretetszolgálat
Fotó: PontVelem Okos Program

A Vatikán közelében dolgozik egy fodrászatban a 37 éves Mario Reyes, aki három évvel ezelőtt a perui Icából érkezett Rómába. Az üzletben egy különleges számítógép működik: a törzsvendégek között jó ideje szerepel Robert Prevost neve. A perui fodrász a La Stampa olasz napilapnak mesélt a pápával kapcsolatos élményeiről és egy meglepő telefonhívásról.

A Szentatya ragaszkodik szeretett perui fodrászához

ről és benyomásokról beszélt, mindig mosolyogva, az olyan ember kifinomult nyíltságával, aki hozzászólt, hogy embe-

Reyes. – A fehér füst estéjén, egy hosszú munkanap végén, a mobiltelefonomon néztem a videót az új pápa kihirdetésé-

rek között van. Mario Reyes így fogalmaz: „Végül is mindketten nemrég értünk Peru-ból Rómába. A vidám és szomorú perui témák, remények és aggodalmak folyamatosan jelen voltak a beszélgetéseinkben.” Robert Francis Prevost elégedett volt a hajvágással, és attól az első alkalomtól kezdve havonta rendszeresen felkereste az üzletet. „Borotváltan érkezett, csak hajvágást kért – jegyezte meg a perui fodrász. – Utoljára a nagyhéten, kevéssel húsvét előtt járt nálam.”

„Bergoglio pápa halála húsvéthétén, a temetés, amelyen több tízezer hívó vett részt, és végül a konklávé... A világ szeme a Vatikánra szegeződött – emlékezik vissza Mario

ról. Kicsit elkalandoztam, de amint meghallottam a Prevost vezetéknévét, megdöbbant a szívem: mindenekelőtt a nevet hallottam ugyanazon hónapban, amikor a foglalást a számítógépbe írtam... Láttam, ahogy a Szent Péter téren megjelent áldást adni, és kiáltottam perui kollégámnak, Jeffrey-nek: „Ez az amerikai vendégünk!” Abban a pillanatban eszembe jutott, amit mondtott, hogy a Vatikánban dolgozik. Nem tudtam, hogy ő Ferenc pápa egyik legközelebbi munkatársa, azt hittem, valamelyik bizottság tagja. Annyira izgatott voltam, hogy a biztonság kedvéért odamentem a számítógéphez, és beléptem a rendszerbe, hogy ellenőriz-

mint amit a téren bejelentettek. Minden tökéletesen egyezett. Teljesen összezavarodtam az örömtől és a meghatottságtól.”

A boldogságot aztán egy kis szomorúság váltotta fel. „Arra gondoltam, hogy többé nem fogok találkozni vele, mert egy olyan bonyolult protokoll, mint a vatikáni, soha nem lenne lehetővé egy olyan hétköznapi dolgot, mint kimenni haját vágatni – vallja be Mario Reyes. – Ráadásul a biztonsággal kapcsolatban is eszembe jutott, hogy a fodrászat egy bevásárlóközpontban van, ahová sokan járnak. Kicsit elszomorodtam, hogy többé nem láthatom és nem beszélgethetek vele. De nem számoltam azzal, hogy egy misszionárius nem ismer akadályokat.”

Két héttel a pápaválasztás után meglepő telefonhívás érkezett az üzletbe. „Egy ismerős hangot hallok: „Jó reggelt, holnap szükségem lenne egy hajvágásra, háznál.” Meglepődtem. Mi nem nyújtunk házhöz járó szolgáltatást. Gyanakodni kezdtem, hogy valaki viccelődik, mert sok barátunk van az ügyfeleink között. Ezért megkérdeztem: »Ki vagy?«, mire ő nyugodtan válaszolt: »Robert Prevost.« Még arra sincs idő, hogy kimondjam, »a pápa«, máris válaszol: »Mario, én vagyok az, hogy vagy?« Spa-

nyolul elmondom neki jókívánságaimat, gratulálok, aztán ő elnézést kér, hogy nem tud eljönni a fodrászatba, ahogy szokott. Aztán hozzátesszi: »Szükségem lenne rád a Vatikánban«, és megadja az összes információt, hogy eljussak az otthonába. Válaszolok, hogy ne aggódjon, másnap reggel nála leszek. Amint leteszem a telefont, a kollégám furcsán néz rám, és megkérdezi, ki volt a vonalban. »XIV. Leó.«

»De hogy jutok oda?« Egy vendég megmutatja, melyik busszal kell mennem másnap, és én attól tartva közeledem a Vatikánhoz, hogy nem jutok át a biztonsági ellenőrzésen. Azt hittem, minden szigorú és formális lesz. Csengetek a kapun: »Jó reggelt, én vagyok a pápa fodrásza.« A másik oldalon: »Ki hívott?« Én: »A pápa.« Ők: »A pápa hívott? Egy pillanat, kérem.« Egy pillanat múlva egy nagyon kedves alkalmazott jön ki hozzám, kezében egy értesítéssel, hogy a pápa saját fodrásza fog érkezni. Azonosítanak, és elvisznek XIV. Leó titkárához, Edgard Iván Rimaycuna Inga atyához, aki velem egyidős és Chiclayóból származik. Elmesélem neki, hogyan ismerkedtünk meg a pápával, és spanyolul kezdi megbeszélgetni. A Szentatya még megbeszélésen van, ezért először a titkárnak vágom le a haját. Amikor befejezem, nyílik az ajtó, és belép a pápa, kinyújt-

ja a karját, és felkiált: »Mario!« Izgatottan odamegyek hozzá, és ő kezét ráz velem köszönetképpen, hogy ott vagyok.

Elkezdem vágni a haját, és egy pillanat alatt kialakul a régi hangulat, és újra úgy beszélgetünk, ahogyan tettük, amikor minden hónapban eljött az üzletbe, megosztva emlékeinket szeretett Perunkról: beszélgetünk az első benyomásokról, amikor misszióba érkezett, a távoli megbízatásról, a püspökként való visszatéréséről, arról, hogy Ferenc pápa Rómába hívta, és a Kúriában megélt fontos pillanatokról. Hozzáteszi, soha nem gondolta volna, hogy ő lesz a pápa. »Megdöbbenő« – mondja. Aztán a beszélgetésben visszatérünk Peruba és a távozás miatti szomorúságára. Ekkor megkérdezem tőle, mi hiányzik neki leginkább az országból, és ő habozás nélkül válaszol: »Az emberek.« Elakadt a szavam, borzongás futott végig rajtam. A Szentatya szívében valóban peruinak érzi magát, persze most már minden nép atyja, de különleges fény ragyog a szemében, amikor egyházmegyéjére emlékezik.”

A Castel Gandolfo-i nyaralás után Mario Reyes újabb telefonhívásra vár. Az elbúcsúzása a viszontlátásra szól. „Miután elhagytam az otthonát, a felhők között járkáltam, nem találtam meg a visszautat a fodrászathoz. Tíz percig köröztem a Szent Péter téren. Tudom, hogy visszahív, és hogy ő maga hív személyesen, ahogy mindig is tette, nem másokra bízva a feladatot.”

Thullner Zsuzsanna
Forrás és fotó: La Stampa